Anul XXVII – serie nouă Nr. 88, iunie 2019

EPIGRAMA

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Director: ***GEORGE CORBU*** *Redactor-șef:* ***LAURENȚIU GHIȚĂ***

„Parcere personis, dicere de vitiis“

Marcus Valerius Martialis

DIN SUMAR:

● **EDITORIAL**: *Nu vine tineretul!...?*;

● **LECȚIA DE EPIGRAMĂ – „*CONSIDERAȚII PRIVIND UMORUL ŞI EPIGRAMA* –** Partea I**“ – Dr. Elis RÂPEANU;**

● **CRONICILE FESTIVALURILOR DE LA:** ***Buzău, Vişeul de Sus, Baştina Tarlapan – Măgurele, Moldova***;

● **Cronică Concurs MIRCEA TRIFU – ediția a XIV-a;**

● **Premiile UER 2018;**

● **ŞTAFETA: Elis RÂPEANU – Grigore COTUL;**

● **CARICATURA: BOA – Boartă Octavian Ambrozie;**

● **Concursurile revistei, Anunțuri**;

● **EN GARDE, HYDE PARK, NOI ȘI… ELE, ALEȘII NOȘTRI, MÂNIA DE A FI ROMÂN, HAI NOROC ȘI SĂNĂTATE, CARUSELUL CU EPIGRAME, DE VEGHE ÎN LANUL CU EPIGRAME,** ***epigrame, epigrame, epigrame…*****;**

● **Aniversări, IN MEMORIAM etc.**

Grafica: *Mihai Danielescu*, *Costel Pătrăşcan* şi *Gheorghe Mitroiu.*

Epigrama

Directori fondatori:
VIRGILIU SLĂVESCU – seria veche
MIRCEA TRIFU – seria nouă

REDACȚIONALE

Responsabilitatea privind textele publicate aparţine în totalitate celor care semnează. În măsura în care avem cunoştinţă de vreo neregulă, o semnalăm şi luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaştere şi neintenţionat.

■ **RUGĂMINTE**

Pentru a evita aglomerarea căsuţelor poştale personale ale redactorilor revistei şi ştergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă **(ŞI NUMAI MATERIALELE!)** să se trimită pe e-mail pe adresa: **revistaepigrama@yahoo.com**.

Rugăm, de asemenea, să nu încărcaţi mailul cu forwardări de mesaje umanitare, cereri de donaţii, de prietenie pe Facebook, Twitter, Linked In etc., peisaje minunate, mesaje de retransmis, „Jos X, jos Y“ etc. În marea lor majoritate, acestea nu sunt altceva decât atacuri la sistemele informatice și putem pierde tot ce avem stocat.

Vă rugăm să efectuaţi plăţile pentru revistă în contul oficial al Uniunii Epigramiştilor din România. Menţionaţi, atunci când faceţi o plată (inclusiv pe mandate!!): „**PENTRU REVISTĂ**“, **numele titularului**, şi daţi adresa la care doriţi să vă fie trimisă revista, precum şi un număr de telefon, e-mail, pentru a putea fi contactati. Şi plata cotizaţiilor se poate face tot în acest cont, dar cu menţiunea „COTIZAŢIE“.

Titular: **U.E.R.**, CIF: 34954708

IBAN: **RO77 PIRB 4213 7690 5800 1000**, First Bank, Sucursala Giurgiului, București.

În ceea ce privește poșta clasică, vă rugăm să trimiteți NU RECOMANDAT toate materialele, corespondența etc., pe adresa:

NOREA DAN-VIOREL, Bd. Al. Lăpușneanu nr. 102, bl. TS16, sc C, ap. 46, Constanța, CP 900648.

Numărul următor al revistei va apărea la începutul lunii Septembrie 2019. Materialele pentru revistă le aşteptăm **până cel târziu vineri, 9 august 2019.** Ce soseşte după această dată riscă direct retrogradarea în Marele Kosch! Încercăm să scoatem revista mai devreme, pentru a putea fi distribuită la cluburi pentru prima şedinţă din lună, aşa că, rugăm un pic de zor la trimis materiale! Și încă ceva: ne-ar ajuta dacă ați semna sub fiecare epigramă în parte.

■ **CONCURSURILE REVISTEI:**

1. Compuneţi minim o epigramă pe rime date: „*speranță / pornit*“;

2. TOP E – Rugăm Cluburile, Cenaclurile sau Asocierile să trimită **câte 3 (trei) epigrame de autori diferiţi,** pe tema: „***Ploaie de vară***“;

3. Comentaţi (daţi replici) la epigrama: „***Frunza // Chiar de brusture să fie, / Rostul biblic nu şi-l pierde: / Pentru Eva-i lenjerie, / Pentru-Adam e... foaie verde...*** (Efim Tarlapan);

4. Compuneţi minim o epigramă la tema: „***Destinații de vacanță***“.

Legat de concursul TOP E, reiterăm rugămintea ca materialele să fie trimise DE CĂTRE CENACLURI, nu individual, întrucât menirea acestui concurs este promovarea colectivelor.

Caseta redacţională: **Redactor-şef: Laurenţiu GHIŢĂ**
Redactori: Dan NOREA, Gheorghe MITROIU, Cătălina ORŞIVSCHI
Tehnoredactare texte: Lucia IONIŢĂ
Corespondenţi activi: Toată suflarea epigramofilă. Unii mai mult, alţii, mai puţin mult (!)

EDITORIAL

Nu vine tineretul!...?

Vorbirăm foarte mult despre concursuri, despre jurizări, despre note etc. Dar nu prea s-a atins o problemă spinoasă, şi anume cea a modalităţii de participare. Metodologia clasică este vechiul motto, scris pe foaia cu epigramele şi divulgat apoi într-un pliculeţ separat. Se bagă foaia / foile, dacă sunt mai multe exemplare şi pliculeţul mic într-un pliculeţ mai mare, se completează adresa destinatarului, de multe ori menţiunea „Pentru concursul X“ şi se pune la poştă. Eeee, aici apare buba. Dat fiind că pe spate nu se trece expeditorul, din motive de secretizare, plicul se poate rătăci, poşta nu ştie cui să îl returneze, deşi drăguţa de ea ar dori. Şi ne trezim că visăm frumos până când Lucian Perţa (sau omologii) ne sună şi ne ceartă că nu am onorat concursul, că n-am trimis etc. Degeaba, arăcan de noi, jelim şi ne jurăm cu mâna pe buric că doar cu mânuţele astea două am pus plicul la cutia roşie, degeaba...

Soluţia e extrem de simplă. Între timp s-au inventat calculatoarele, ba chiar şi Internetul, printre ale cărui cotloane s-a născocit poşta electronică. Şi totul devine foarte simplu. Dacă vrem! Se trimit două ataşamente. Cine nu ştie ce sunt alea, întrebaţi nepoţii. Unul conţine lista epigramelor, semnate cu pârdalnicul motto, iar al doilea, e ce se vâra în pliculeţul mic, adică datele noastre personale, care explică cine a compus acel superb motto. Organizatorul pur şi simplu trimite juraţilor numai epigramele, păstrând pentru sine motto-urile.

Ce atâtea secrete, ce atâtea suspiciuni? Chiar credeţi că o mânărie nu se poate face dacă vrem neapărat, indiferent câte pliculeţe băgăm în alte pliculeţe? Plicuri, timbre, lins timbre, mers la poştă şi căutat cutiile poştale, care au devenit şi mai rare, şi, pe deasupra, seamănă tot mai mult cu nişte pubele! Daţi voie celor mai comozi sau care nu au acel timp de umblat creanga prin oraş să se manifeste conform epocii lor! Fireşte, lăsaţi şi metoda clasică, pentru cei nedeprinşi cu tehnica modernă! Altfel rămânem blocaţi în lamentaţia că „nu vine tineretul către epigramă, domnule!“

LAURENŢIU GHIŢĂ

Scurt și cuprinzător

Război fratricid

Pe măsură ce trec anii,
Ţara fii săi şi-i plânge,
Căci ei nu-şi urăsc duşmanii,
Ca pe fraţii lor de sânge!

Viorel Cacoveanu

Unui scriitor căruia i-ar fi plăcut să aparţină generaţiei paşoptiste

Pricep al nostalgiei rost –
Frumoase vremile acele!
Dar astăzi oare ce-ai fi fost?
De-un veac, doar oale şi ulcele...

Ştefan Cazimir

Monumentul Adevărului

O statuie duce-n lume
Adevărul, pot să zic,
Sculptorul făcând anume
Soclul mare, bustul mic.

Nicolae Dragoş

Doctorul

Un doctor ce nu şi-a-ntinat halatul
A fost Iisus – un om-eveniment;
Deşi n-a scos din lume Necuratul,
Din dragoste-a făcut medicament.

George Corbu

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

Considerații privind Umorul și Epigrama

(Partea I)

Dr. Elis RÂPEANU

Conform teoriei literaturii, UMORUL este „una dintre formele de manifestare a categoriei estetice a **comicului**“ cu valori sensibil diferite de cele ale satirei cu care, nu de puține ori se interferează: în timp ce satira condamnă sau ridiculizează cu dispreț, umorul – cea mai cuprinzătoare manifestare a categoriei estetice a comicului, „se caracterizează prin relevarea îngăduitoare“ a defectelor omenești și din viața socială, scoțând în evidență „laturile amuzante, vesele, incompatibile între ele, ale fenomenelor sau ale situațiilor /…/ El presupune nu numai înclinarea spre veselie, predispoziția de a provoca râsul, tratarea vivace a unei materii serioase, nu numai relevarea contradicțiilor din obiectul suspus investigației, nu numai utilizarea procedeelor comice bazate pe interferența seriilor, pe «mecanicul aplicat vinului» (Bergson), ci, mai ales, pe o atitudine superioară de înțelegere, de îngăduință, uneori de simpatie din partea autorului față de realitatea înfățișată. Ca atitudine spiritualizată, detașată și îngăduitoare, umorul este cea mai apropiată de generalizarea filozofică dintre nuanțele comicului. Prin capacitatea sa de a-și domina obiectul, umoristul se apropie deseori de *ironist*, fără însă a-și face o lege din deghizarea [mistificarea] ironică a adevărului relevant“ (Dicționar de termeni literari,1976, p. 458).

În prefața volumului „*Antologia umorului liric*“ (Ed. Minerva, 1977) – un studiu amplu privind umorul în general și umorul liric în special, Ștefan Cazimir consideră că „Nimeni nu va putea stabili în mod obiectiv sfera noțiunii de UMOR, ci doar să ia act de mulțimea și diversitatea sensurilor care i-au fost conferite în timp“. Totuși, pornind de la elemente dintr-o cugetare a lui Maiorescu, încearcă să delimiteze sfera umorului, ajungând la o formulare general acceptată și azi: „Reducând la unitate diferitele enunțuri particulare, un consens aproximativ asupra termenului *identifică în umor o atitudine în fața vieții și reflexului acestei atitudini în artă, calificate în egală măsură printr-un aliaj de inteligență și sensibilitate, de seriozitate și glumă, prin simț al relativității și capacitate de adaptare, prin contemplarea lumii cu ironie indulgență, fără vreun sentiment al propriei superiorități*“ (subl. ns.).

În ceea ce privește umorul liric în care se încadrează, în ultimă instanță, majoritatea speciilor umoristice, de la epigramă și aforism la cronică rimată, parodie, anecdotă, popularul banc etc., considerăm că următoarele afirmații ale criticului literar Șt. Cazimir sunt edificatoare: „O mai strictă delimitare a atitudinii umoristice impune raportarea ei la atitudinea satirică, cu care se află în relații divergente, în ciuda unor puncte de plecare comune. SATIRA este rodul unor exacerbări a sentimentului, UMORUL – dimpotrivă – al oscilărilor lui. SATIRICUL e un spirit absolut, avid de perfecțiune, dezolat și împins spre mizantropie de faptul că nu o află nicăieri.

Unui anumit șef de catedră
Catedra noastră are, cum se știe,
Un șef ce-și face treaba cu temei,
Da-i c-un picior afară din șefie
Și, în curând, cu celelalte trei. (Ștefan Cazimir)

→

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

UMORISTUL e un spirit tolerant și sceptic, convins că imperfecțiunile sunt inerente naturii umane, dispus așadar să le recunoască în el însuși și să le ierte celor din jur. Satiricul judecă și condamnă cu asprime, **umoristul** înțelege, zâmbește și absolvă. Revelator în atitudinea umoristului este, mai presus de toate, modul său de abordare a contrastelor. Pentru el, **veselia** și **tristețea**, **logicul** și **absurdul**, **grandiosul** și **absurdul** nu reprezintă câmpuri închise, ci termeni plini de mobilitate, într-o continuă și activă interferență. Dacă ar fi deci vorba să concentrăm esența umorului într-o formulă lapidară, cea mai indicată în acest scop s-ar părea **temperarea contrastelor**" [Cf. și **Elis Râpeanu**, *Epigrama în literatura română*, Ed. Dealul Melcilor, Brașov, 2001, p.345].

Paul Zarifopol consideră că umorul constă în felul în care se așează și se îmbină amănuntele „posomorâte" ori jalnice, pe care schema aproape caricaturală le absoarbe, în „acumularea amănuntelor anecdotice, dispusă în vederea unei culminații evidente" (**Paul Zarifopol***, Artiști și idei literare române*, Ed. Adevărul [1930], p.21).

În „*Amintiri. Mărturisiri*" (Ed. Eminescu, 1981), **Șerban Cioculescu** scria: „Râsul era în Antichitate forma supremă a petrecerii în Olimp. După prăbușirea zeilor și năruirea tronurilor lor, ale nemuritorilor, le-am preluat acest atribut ca să ne mângâiem în asprimile vieții. Râsul nu e altceva decât un cordial [tonic] pentru bietele noastre inimi, sfâșiate de doruri și aspirații neîmplinite. Râdem ca să nu plângem, a spus un genial umorist" (p.231) Să nu uităm că „omul" râde încă din fașă, deci râsul precede vorbirea.

Umorul face parte din fibra psihică și comportamentală a românului. Nimeni și nimic nu poate să-i ia acest dat. Umorul, gluma hazul de necaz își înfig rădăcinile în adâncul neamului, al istoriei noastre, îmbogățindu-se și nuanțându-se, în evoluția sa, cu aspecte noi. Pe substratul strămoșilor noștri daci, care mureau râzând cu fața la dușman, s-a așezat aciditatea latinului, apoi spiritualitatea s-a îmbogățit cu noi trăsături venite din Balcani (zeflemeaua, luatul peste picior etc.); în epoca modernă, aluzia, umorul, ironia populară, fondul creator a oferit germenii primitori ai influențelor culturale din Apus, mai ales a celei franceze, împământenindu-se malițiozitatea și tachinăria specifică acestui popor, sensibil diferită de umorul românesc. Au apărut și revistele de umor, cu caricaturi, poezii satirice și umoristice, maxime, aforisme etc. Strigăturile, care conțineau adevărate epigrame populare, au constituit modelul catrenelor epigramatice. Apare epigrama, ca specie lirică viabilă, ce s-a lipit de spiritul românului „ca marca de scrisoare". Și, dacă omul din popor spune:

Obrăjorii mândrei mele
Roșii sunt de rumenele,

epigramistul e malițios:

Dacă dai cu pudră fața
N-o faci doară în zadar,
Știi, de lut suntem noi, soro,
Și pe lut se dă cu var. (Giordano, 1898)

Umorul este un mod de a gândi, de a exista, de a evada din cotidian. Contradicția dintre real și aparent, aluziile, ducând la relaxare, la voioșie, distracție, neexcluzând nici picanteria, îl detașează pe om de problemele care-l stresează.

Minijupa
Ajustându-și fusta lungă
Și scurtând-o tot mereu,
În curând o să ajungă
Unde vreau s-ajung și eu. (Aurelian Păunescu)

Umoriștii sunt tot timpul în priză cu realitatea, o văd prin lentile speciale, o cenzurează cu ochi vigilent. În calitatea sa de umorist, **Pierre Daninos** considera că „dacă un scriitor,

(Continuare în pag. 30

EVENIMENT

La Baştina lui Tarlapan, prima ediţie

Românii de dincolo de Prut ştiu foarte bine să-şi cinstească personalităţile. Printre acestea, **Efim Tarlapan** figurează cu litere de aur. Noi, epigramiştii de dincoace am avut onoarea şi privilegiul de a-l fi cunoscut şi apreciat. De aceea, am primit cu deosebită bucurie ştirea despre organizarea primei ediţii a Festivalului „***La baştina lui Efim Tarlapan***“, de către Consiliul Raional Ungheni, Secția Cultură și Turism a raionului Ungheni în parteneriat cu Primăria satului Măgurele, pe 18–19 mai a.c. Ştim care sunt condiţiile specifice acolo, ştim care sunt dificultăţile enorme care au trebuit învinse şi tocmai de aceea apreciem că s-a putut face măcar atât pentru cinstirea marelui Efim.

Uniunea noastră a marcat, în alocuţiunile susţinute de cei doi reprezentanţi ai săi: Vicepreşedintele Mihai Sălcuţan şi Redactorul Şef al revistei EPIGRAMA, Laurenţiu Ghiţă, pe scena Primăriei din Măgurele, importanţa acestei acţiuni, onoarea de a vorbi în numele tuturor epigramiştilor şi de a cinsti memoria celui care a fost Efim Tarlapan. Alături de ei, au mai cuvântat: dl. Acad. Mihai Cimpoi – Preşedintele Juriului, dl. Sergiu Bodrug- Primarul comunei Măgurele, Dl. Grigore Drăgan – Directorul Festivalului, Dl. Ion Diviza-Preşedintele Asociaţiei Epigramiştilor Moldoveni, dl. Ion Popa-Pădure, iniţiatorul „de facto“ şi susţinător trup şi suflet al ideii, băştinaş şi el al pitoreştii localităţi moldave.

Deşi programul dădea ca durată „o oră şi 59 de minute“, ca să-l citãm pe dl. Popa, când i-am văzut pe dragii de copii ai satului povestind viaţa lui Efim, recitând cu foc din creaţiile maestrului, când am văzut-o pe zgâtia de Liuba Dulap, de 9 ani, cântând ca un veritabil pop-star, când Savelie Cojocaru şi Gheorghe Ciubotaru ne-au săltat de pe scaune cu trilurile lor, când cantautorul Vasile Lupu şi nepoata sa, Raluca, ne-au gonit cu caii liberi peste dealuri, nici nu am băgat de seamă când s-a făcut ora 15.00. Apoi, recitalurile epigramatice au făcut deliciul unei săli halucinant de pline şi de receptive. Rând pe rând, epigramişti din stânga şi din dreapta Prutului au dat dovada măiestriei lor şi. De aceea, merită să-i amintim pe toţi: Florin Rotaru, Mihai Sălcuţan, Ion Ruse, Ion Diviza, Tadeu Nagacevschi, Condrat Pleşca, Grigore Puică, Ion Teleman, Grigore Stamate, Ion Popa-Pădure, Vasile Vajoga, Adrian Grăjdeanu, Zaharia Triboi, Vasile Larco, Vasile Lupu, Laurenţiu Ghiţă, Gheorghe Bâlici, Grigore Drăgan.

Şi, cum se spune, „*Finis coronat opus*“, spectacolul s-a încheiat cu un recital de forţă al Ansamblului „**Doina Prutului**“, un cor bărbătesc de mare virtuozitate şi virilitate muzicală.

Ne-am luat rămas bun de la gazdele noastre atât de amabile după un regal gastronomic local, din care încă mai simţim pe limbă aroma sărmăluţelor în foi de viţă stropite cu vinişorul *high class* bicolor şi bimotor. Sărut mâna pentru masă, doamnelor din Măgurele!

Cum spaţiul este limitat, amintim premiile şi promitem că în numărul următor vom publica o selecţie a epigramelor premiate. Aşadar:

Marele Premiu: **Vasile Vajoga** (Iaşi);

Premiul I: **Florin Rotaru** (Buzău) şi **Ion Ruse** (Săcele, CT);

Premiu II: **Petru Ioan Gârda** (Cluj Napoca) şi **Nicolae Bunduri** (Braşov);

Premiul lll: **Laurenţiu Ghiţă** (Bucureşti) şi **Florina Dinescu-Dinu** (Ploieşti);

Menţiuni: **Stelică Romaniuc** (Ploieşti), **Any Drăgoianu** (Ţânţăreni, GJ), **Vasile Larco** (Iaşi)**, Efim Bivol** (Costeşti, Ialoveni**)** şi **Sever Purcia** (Sibiu).

Prima ediţie s-a încheiat, dar, aşa cum a promis entuziastul primar al comunei, dl. Sergiu Bodrug, va continua, pentru că a fost un real succes. Aşa să fie, d-le primar, „***Fie ce-o fi***!“, că tot a fost această temă la concurs!

Laurenţiu GHIŢĂ, Băştinaş de Bucureşti

ANIVERSĂRI

Le spunem La mulţi ani, de Ziua lor!...

ÎNTRE FRAŢI

Spunea cu lacrimile-n glas
Mezinul: ,,Sunt nelămurit,
Că tata doar te-a altoit,
Dar tot sălbatic ai rămas“!

GEORGETA-PAULA DIMITRIU – UN BUCHET DE ANIŞORI

LUI NEWTON

Descoperirea este genială
Şi timpul a adus temei ideii;
În schimb atracţia universală,
Orice s-ar spune, este a femeii.

LIVIU CĂLCÂI – 80 ANI

LA NAŞTERE

În ziua-n care m-am născut
O ursitoare am avut,
Ea mi-a menit să am mulţi ani,
Dar nu a zis nimic de bani.

CORNELIU VĂLEANU – 80 ANI

UNUI CUPLU PROFESIONIST

El demiurg
N-a fost să fie,
Dar ea a fost
Demi-urgie!

CORNELIU ZEANA – 80 ANI

PROCES CONTINUU

Da, natura nu te cruţă:
Da, ne tragem din maimuţă,
Însă, ce-i ciudat, socot,
Unii nu s-au tras de tot.

CONSTANTIN TRANDAFIR – 80 ANI

TANDREŢE CONJUGALĂ

Căsnicia nici un nor
Nu le-o-ntunecă sub soare:
Ea îi zice ,,puişor“...
Socotind ce minte are!

IOAN ZAHARIA – 75 ANI

BĂIATUL MAMEI

Un om înalt, voinic, legat,
De vârstă mijlocie,
Ce multe fete-a-mbrăţişat,
Dar nici o meserie!

IOAN FRENŢESCU – 70 ANI

CE-MI DORESC DUPĂ 70 DE ANI

Vreau sănătos să mă menţin
Şi să-mi păstrez acelaşi tonus,
Că de-astăzi, anii care vin
Am să-i consider ca drept bonus!

IULIAN BOSTAN – 70 ANI

AVERTISMENT

Când în epigramă-i pun la ţintă
Pe duşmani, le spun, că am destui:
*Cine-l va atinge pe **Plăcintă**,*
*Va fi vai de **cozonacul** lui!*

VASILE PLĂCINTĂ – 70 ANI

LUTUL ŞI NOROIUL

Ştim că, de la început,
Omul e făcut din lut,
Însă, unii dintre noi,
Au în ei mai mult noroi.

MARIUS COGE – 65 ANI

UNOR BEŢIVI

Sunt harnici şi-nzestraţi cu har,
Nu sunt hapsâni sau sărăntoci,
Dau ziua tot salariu-n bar
Şi dimineaţa... la boboci.

GHEORGHE BURDUŞEL – 65 ANI

NEDUMERIRE

E ceva ce tot îmi scapă,
Sincer nu-mi găsesc vreo vină:
Când la baie curge apă,
Creşte costul la lumină!

MIHAIL CUŢULENCU – 50 ANI

SOŢ

Am rămas fidel ideii,
Cu dinamica-mi galantă,
De-a marca Ziua Femeii,
Dup-o noapte la... amantă.

RADU PĂCURAR – 50 ANI

UER

SEMICENTENARUL CLUBULUI „CINCINAT PAVELESCU“ AL EPIGRAMIŞTILOR BUCUREŞTENI

CORIN BIANU, Preşedinte CCPEB

Românilor le e specific optimismul sub forma prioritară a „hazului de necaz“, ei întâmpină multe neîmpliniri cu vorbe de acest fel, ca o garanţie că nu se lasă doborâţi de ghinioane, ci trag învăţămintele cuvenite şi continuă să avanseze, adăugându-şi plusul de înţelepciune. Aceasta este însuşirea lor caracteristică şi totodată, explicaţia cauzală pentru care cultivă neîntrerupt epigrama de când se ştiu, iar cu dovezi scriptice de pe vremea lui Nicolaus Olahus, urmat după aproape două secole de Antioh Cantemir. În prima jumătate a secolului al XX-lea, literatura română, continuând nonşalant secolul anterior, înregistra o pleiadă de epigramişti scăpărători, între care străluceau nume ca: Ion Ionescu-Quintus, Cincinat Pavelescu, Păstorel Teodoreanu, Dimitrie Teleor, Vasile Bogrea, Nicolae Crevedia, Tudor Măinescu, în cadrul unui fenomen atât de năvalnic, încât a impus şi a menţinut ani în şir revista „EPIGRAMA“ sub directoratul lui Virgil Slăvescu. Cu excepţia clujeanului Bogrea şi a altor câtorva, centrul de greutate era în Bucureşti, în condiţiile în care revista publica autori din toată ţara, ba şi din toate zonele externe locuite de români. O altă caracteristică a epigramei de pretutindeni şi mai ales a celei româneşti, este că în secolul al XX-lea (ca şi în prezent), aceasta se manifestă numai în România şi teritoriile străine unde se vorbeşte limba română. Celelalte popoare europene au abandonat-o în epoca modernă ca pe o preocupare derizorie şi se menţin în ignorarea ei.

Dacă în literatura „mare“, comunismul instaurat în a doua jumătate a aceluiaşi secol a constituit la început o frână, cu epigrama s-a întâmplat altfel, sau mai exact spus, epigrama a supravieţuit, iar dezgheţul ceauşist de după 1965 a favorizat-o, creându-i posibilităţi sporite de afirmare, pentru că, inventivi cum au fost dintotdeauna, epigramiştii nu au ratat momentul, iar câţiva dintre ei au iniţiat o asociaţie pe profil. Centrul polarizator l-a constituit, după opinia mea bazată pe fapte concrete, ziarul „INFORMAŢIA BUCUREŞTIULUI“, unde publicau cu succes epigramişti ajunşi deja notorii, precum Alexandru Clenciu, V. D. Popa, Giuseppe Navarra, Alexandru Lăpuşneanu, Victor Hâlmu, poetul Ion Larian Postolache, Mircea Trifu, care s-a dovedit a fi „sforarul“ principal. Epigramistul Mircea Pavelescu, nepotul marelui Cincinat, lucra ca redactor la revista „URZICA“ şi, alături de Rodica Tott, marea protectoare a umorului românesc, le-au dat tot sprijinul posibil. Mircea Pavelescu i-a adus pe Florin Iordăchescu şi Gabriel Teodorescu. Apoi George Zarafu, redactor de editură, l-a adus pe Dumitru Munteanu, angajat la o altă editură.

Consultările au demarat prin anul 1968, pe când revista „ROMÂNIA LITERARĂ“, apărută într-o formulă nouă sub conducerea poetului de mare nobleţe sufletească Geo Dumitrescu, publica o pagină întreagă de epigrame, creând o efervescenţă nemaiîntâlnită în comunism. La fel se întâmpla la revista „URZICA“, aşa încât, în entuziasmul general declanşat de dezgheţul ceauşist, înfiinţarea unui cenaclu scriitoricesc de epigramă în slujba artei militante, apărea foarte firesc. Mircea Trifu a exploatat „firescul“ acela de moment şi a început „sforăria“. S-a făcut, „ca de la sine“ lista fondatorilor şi s-a trimis cerere scrisă organelor Partidului Comunist pentru aprobarea înfiinţării cenaclului de epigramişti sub titulatura de „Cafeneaua epigramiştilor“ din Bucureşti sau „Clubul epigramiştilor“. Regret că nu cunosc denumirea exactă, deoarece nu am văzut documentele, iar în frecventele discuţii cu marele Mircea Trifu nu mi-am pus niciodată problema, delăsându-mă româneşte

→

UER

pe iluzia că el va trăi cât lumea. Este posibil ca regretatul om de valoare să fi înmânat personal documentele de înfiinţare succesorului său la conducerea Uniunii Epigramiştilor, George Corbu, ori văduva lui să le fi depus pe la vreo instituţie. La preluarea preşedinţiei clubului pe bază de vot, de la regretatul Gheorghe Penciu, scriitorul de o delicateţe sufletească rarisimă, mi s-a înmânat doar o listă incompletă cu componenţii din anul 2007 şi deci, afirmaţiile consemnate îmi aparţin întru totul şi mi le asum...

Pentru ca încercarea atât de importantă pentru epigrama românească să obţină succesul scontat în acea vreme, iniţiatorii au ales în fruntea clubului pe un om de bază al societăţii, juristul Teodor Maricaru, secretar de partid în Ministerul Căilor Ferate, un tip cumsecade şi un epigramist onorabil. Una dintre cele mai bune epigrame ale sale este: „*La şedinţe, cum se cere, / Mai intransigent se vrea: / Chiar când are o părere, / Nu e de acord cu ea!*“, ea exprimă totodată şi specificul epocii revolute de care pomeneam. Mai mult decât atât, „clubmanii“ epigramişti au plecat la drum doar după ce au obţinut şi avizul cenzurii, întruchipată de un ofiţer care activa la Casa de Cultură a Ministerul Afacerilor Interne şi care a participat tăcut la întrunirile din primii doi-trei ani ale clubului, fără a interveni în vreun fel. În condiţiile date, se poate aprecia că înfiinţarea primului cenaclu de epigramă din ţară s-a întâmplat cu subtilitate epigramatică, aşa cum însăşi natura ei reclamă, fondatorii premeditând alegerea ca preşedinte a unui creator cu dosar de cadre „beton“, care îndeplinea toate cerinţele de faţadă ale epocii...

După înfiinţare, clubul trebuia să-şi îndeplinească atribuţiile statutare, aceleaşi ca şi acum, îndreptarea societăţii cu mijloacele umorului şi ale satirei prin recitaluri publice şi tipărirea celor mai bune producţii în presa vremii. Ca într-o prestidigitaţie magică, toate condiţiile surâd fondatorilor, ei fac deplasări spectaculoase în ţară, succesul e general, spectatorii sunt cuceriţi, iar protagoniştii beneficiază de transport feroviar gratuit şi cazare la casele de oaspeţi ale Căilor Ferate Române. Cu acelaşi entuziasm, cuceresc şi litoralul Mării Negre, precum îşi aminteşte cu nostalgie George Zarafu. Numai că onestul Teodor Maricaru era foarte ocupat cu serviciul la Oficiul Juridic al Căilor Ferate şi cu atribuţiile de secretar de partid, astfel încât trebuia să fie înlocuit de la conducerea epigramiştilor, exact cum scontaseră toţi împricinaţii... Şi aşa, epigramiştii constatară că în binele cucerit se ascundea un rău: pierdură beneficiile. Cum să fie altfel, în materie de umor?! După nici doi ani de la înfiinţare, iniţiatorul Mircea Trifu, pe atunci un bărbat în floarea vârstei, deveni şi în drept preşedintele grupului de împătimiţi, între care Alexandru Clenciu şi Giusseppe Navarra erau cei mai exuberanţi, întrucât orice ghinioane ar fi fost, s-ar fi spart în capul „capilor“ şi e uşor de imaginat, ce veselie se întronase între ei şi împrejurul lor.

În baza unor mărturisiri confraterne, ori din ecouri publice, reiese că grupul iniţial număra cam zece-doisprezece membri. Azi ştim cu certitudine că Mircea Ionescu-Quintus, domiciliat tot timpul în Ploieşti, a avut legitimaţia nr. 16 fără a fi fost fondator, după cum alţi mari epigramişti precum Vasile Tacu, tot din Ploieşti, a primit legitimaţia nr. 27, Nelu Quintus – nr. 29/1973, ani în care au mai fost cooptaţi Aurel Iordache din Găeşti, Dâmboviţa, D. C. Mazilu, profesorul universitar Nicolae Ţaţomir în ’73, Vasile Huţu – în ’74, Traian Gărduş şi Nic. Petrescu din Piteşti (nr. 45/1975), G. Petrone (56/1975), Emil Şain (nr. 60/1975) şi N. Ghiţescu în anul 1975 etc.

Atragerea de noi membri a continuat, ca o „politică de cadre a clubului“ şi pe parcurs au fost admişi tinerii acelor vremuri, cum erau Iulian Tănăsescu, Emil Cremer, Gheorghe Buliga, subsemnatul, Corneliu Berbente, Constantin Tudorache, Titi Turcoiu, Viorel Martin şi Florina Dinescu. A fost ceea ce s-ar putea numi ultimul val tânăr, deoarece după 1990 nu prea a mai apărut tineret, în condiţiile în care şi cei amintiţi se apropiau de pragul primei jumătăţi de veac...

(Continuare în pag. 34

EVENIMENT

Din mersul autobuz(ă)ului

Cronica ediţiei jubiliare, a XX-a, a festivalului „CÂT E BUZĂUL DE MARE“

În mod tradiţional, la început de mai, suflarea epigramistică fidelă Uniunii noastre se adună la Buzău, unde se dă ora exactă, din turnul primăriei. Iar dacă cenaclul buzoian NIGRIM aniversează şi o cifră rotundă, două decenii de activitate, atunci cu atât mai mult gazdele se dau peste cap ca să iasă totul şnur. Nu de alta, dar ştiţi stilul Sălcuţan: „*Eins, zwei, drei/ La autobuz nu stai!*“.

Aşadar, la ceas de seară, adunaţi în Sala Mare a Primăriei, dezbatem foarte serios că, într-adevăr, „cu umorul nu-i de glumit“. Iar epigramiştii, oameni serioşi, au decis să ia taurul de coarne şi să cheme ajutoare locale, pentru a ţine frâiele socotelilor aferente existenţei confreriei noastre. Şi iată-ne felicitându-i pe noii veniţi în conducerea UER: noul secretar, Florin Rotaru şi noul trezorier, Mihai Cuţulencu. Oameni decişi să pună umărul.

Festivitatea a continuat cu decernarea Premiilor UER pe 2018, a Premiilor concursului „MIRCEA TRIFU“, ediţia a XIV-a, a multor Premii aniversare şi de excelenţă. Despre cele enumerate anterior, avem în paginile acestui număr cronici detaliate, aşa că nu insistăm.

Insistăm în schimb asupra vizitei de a doua zi, sâmbătă, de la Fabrica de Bere URSUS, un eveniment inedit, că, de, prin crame am tot umblat, de ne-am săturat de rima obligatorie la „epigrame“. Ia să vedem la „bere“ ce găsim? Am găsit, în primul rând, o gazdă desăvârşită, pe ing. Gabriel Frâncu, care, la o bere (evident), ne-a povestit cum ajunge malţul şi mălaiul în halbele noastre. Ne-am minunat cum ieşeau apoi dozele şi sticlele umplute, pe bandă, aşa cum fac unii dintre noi epigrame!

Şi,-n fine, ca să nu vă mai ţinem, cu răsuflarea tăiată, am ajuns şi la Sala de Festivităţi a Consiliului local, la Gala de seară. Aici, la 20 de anişori ai NIGRIM s-a potrivit o Anişoară: cântăreaţa moldoveancă Anişoara Puică, o fătucă ce a cântat de sălta cămeşa pe dânsa, spre bucuria celor din primele rânduri. Ba mai mult, Janetul nostru Nică cel fără frică a comis şi o dedicaţie, care a primit replica spontană a „împricinatei“.

Dar să ne întoarcem la ale noastre. Au fost şi alte recitaluri, şi alte prezenţe încântătoare. Ca de pildă Andreea Florentina Stuparu, o polivalentă cântăreaţă din Buzău care, ajutată de prezentatorul Alex Pamfile, au dus în spate desfăşurarea întregului festival.

Epigramiştii s-au grupat ca la Rovine şi au lovit în pâlcuri: o primă rafală dinspre epigramiştii băştinaşi: Mirela Grigore, Victor Bivolu, Constantin Voicilaş, Mihai Cuţulencu, Liviu Gogu, Florin Rotaru, George Eftimie, Mitică Ion, Dumitru Hangu şi ultimul pe listă, cu voia dvs., Mihai Sălcuţan.

Replica musafirilor a venit sub formă de atacuri, mai întâi de pregătire a artileriei: Janet Nică, Any Drăgoianu, Radu Păcurar, Stelică Romaniuc, Cătălina Orşivschi, Elena Leach, Marius Coge, Carmen Cristina Ştefănescu, Vasile Vajoga, Constantin Moldovan, apoi prin învăluiri: Maria Chirtoacă, Vasile Larco, Gheorghe Bâlici, Ion Diviza, Grigore Cotul, PIF Vasilescu, Petru-Ioan Gârda, Nichi Ursei, adică chiar premiaţii acestei ediţii şi, în fine, de-a dreptul frontal, prin conducerea UER: George Corbu, Laurenţiu Ghiţă, Petre Gigea-Gorun, sprijiniţi pe la subsori de întăriri serioase: Acad. Mihai Cimpoi şi Prof. Ştefan Cazimir, plus inepuizabilul Gheorghe Constantinescu-GECO.

Pentru că veni vorba de premiaţi, iată şi panoul de onoare:

→

EVENIMENT

Premiul I: Petru Ioan GÂRDA, Cluj Napoca:

TINEREŢEA E O STARE DE SPIRIT

De nu ţin cont de părul nins,
De gheb, de riduri şi varice,
De ochii orbi, de glasul stins,
Sunt veşnic tânăr şi ferice!

CARNAVALUL POLITICII

În jocul cu paiaţa
Şi eu pot să mă bag,
Dar nu mă trage aţa
Când văd ce sfori se trag.

Premiul II: Nichi URSEI, Rm. Vâlcea:

„NOI SUNTEM ROMÂNI“

Suntem români cu visuri îndrăzneţe
Şi c-un moral ce ştim să-l educăm,
Cu tinereţe fără bătrâneţe...
Că bătrâneţea n-o mai apucăm!

REALITATE ROMÂNEASCĂ

În ţara mea – nu ţin prelegeri –
Dar cu un drept universal
Merg din alegeri în alegeri...
(Din carnaval în carnaval!)

Premiul III: Grigore COTUL, Şanţ, Bistriţa Năsăud:

DORINŢĂ

Gândindu-mă la viitor
Pe Cel de Sus îl rog cu-ardoare,
De-o fi s-ajung nemuritor
Să-mi dea acces la muritoare.

BAL MASCAT

Pregătiţi de carnaval
Am intrat sfioşi în sală,
Eu... mascat bufon regal,
Ea... cu masca facială.

Menţiune: Gheorghe BÂLICI, Chişinău:

NONŞALANŢĂ PRIMĂVĂRATICĂ

Uitând, la soare, de tot greul,
În promenadă pe alei,
La câte-o babă decolteul
Mai mare-i decât vârsta ei...

Menţiune: Ion DIVIZA, Chişinău:

„UNIONIŞTI“ BASARABENI

Ei pe gânduri n-au mai stat
Şi, cu ţara lor română,
Mâna peste Prut au dat,
Ca… să li se pună-n mână!

Menţiune: Petre Ion Florin VASILESCU, Craiova:

O REŢETĂ A NEMURIRII

Pe aripi largi de vis, la tinereţe,
Zglobiu, îndrăgostit şi optimist,
Te înăcreşti treptat spre bătâneţe
Şi uite-aşa... devii epigramist!

Menţiune: Valentin DAVID, Orăştie:

MINTEA DE PE URMĂ

Nigrim şi durul Cincinat
Nu şi-au cruţat în viaţă zelul
Şi-n versuri, crunt, s-au duelat
Apoi, s-au împăcat la Bellu.

Acestea fiind zise, Minoiu, ai legătura! Aşteptăm împlinirea a 21 de ani, altădată majorat-majorat!

A relatat Laurenţiu GHIŢĂ

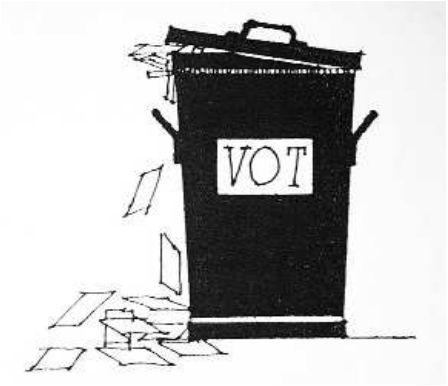

HOMO EPIGRAMATICUS

Aleşii noştri...

CAMPANIA DE VACCINARE

De mic ar fi imunizat,
Întreaga viaţă, un sugar,
De i s-ar face, programat,
Vaccin numit „*PARLAMENTAR*“

ELIS RÂPEANU

„PĂSĂRELELE“ LUI DAEA

Dup-un şoc, sechele
Dezvoltăm în ani:
Unii – păsărele,
Alţii – cormorani!

LAURENŢIU GHIŢĂ

PODOABE

Avem podoabe câte vrei
Pe trotuare şi alei
Ce nici măcar nu se compară
Cu cele ce conduc o ţară!...

GHEORGHE BÂLICI

POLITICIANUL

Când minte mulţimea, nu are
Regrete şi intră-n extaz,
Nu schimbă a feţei culoare,
Că dânsul nu are obraz.

NICHI URSEI

FORMĂM CU TOŢII ACEEAŞI LUME

N-avem nimic cu senatorii
Când mint şi fură fără jenă,
Că doar şi noi, alegătorii,
Ca ei, purtăm aceeaşi genă.

ION MICUŢ

PARLAMENTUL

Aici e locul ideal
Ce se pretează de minune,
A face câte-un carnaval
La fiecare moţiune.

VASILE MANOLE

NOUL ALES

La conducere când vine,
Cu emfază şi orgoliu,
De cuvânt el nu se ţine,
Dar se ţine de fotoliu!

VASILE LARCO

ALEGERI EURO-PARLAMENTARE

Să dormi acasă-n parlament
E pentru mulţi un vis şi-un ţel,
Dar altu-i preţul evident
Când somnul este la... Bruxelles.

GAVRIL MOISA

DUPĂ DECLARAŢIILE D-NEI VIORICA DĂNCILĂ, S-A SISTAT IMPORTUL DE MIEI SPRE ŢĂRILE ARABE

Doamna neconflictuală
A făcut deliberat
Ca românii s-aibă-n oală
Câte-un miel... asigurat.

FLORIN AMAN

LIDERII POLITICI ÎN OPOZIŢIE CU ŢARA

Lacomi, răi, precum e fiara,
Toţi sunt pe poziţie,
Că de când conduc ei ţara
Sunt în opoziţie.

VASILE ŢINCAŞ

(Continuare în pag. 37)

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI PE RIME DATE

(Rimele: **explicație, buget**)

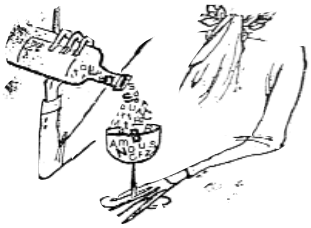

După ce ne-am socotit bugetele, retrimis în Parlament legea şi, după contestaţia la Curtea Constituţională, câştigătorul acestei runde este epigramistul buzoian: George Eftimie:

CLARIFICĂRI
Promovară-ncet încet
Tot minciuna la Buget,
Fără explicație...
Cică din vocație!

Amendamente au mai depus următorii, dar s-au oprit la Comisii:

LA NOI

Al familiei buget,
Că-i subțire ca un glet,
Are-o explicație…
Prinsă în inflație!
Vasile Larco

ISTORIA – ȘTIINȚĂ EXACTĂ

Făcând atent investigație
Savanții au o explicație:
N-a pomenit poporul daco-get
La termen, niciodată un buget!
P.I.F. Vasilescu

FESTINA LENTE

Există-o explicație
Că nu avem la timp buget:
Românii sunt o nație
Ce se grăbește mult prea-ncet.
Eugen Albu

PREȘEDINTELE NEJUCĂTOR

Nu semnează-acest buget,
Stă în expectație;
Explicația? „Regret,
Nicio explicație".
Petru-Ioan Gârda

CONSTATARE

Când accepți de la buget
Astfel de-alocație,
Fără explicație,
Ești un fraier... get-beget!
George Ceaușu

ÎN CONTRATIMP

Aveam resurse berechet
Și nicio obligație,
Acuma nu mai am buget,
Dar am o explicație!...
Nicolae Căruceru

REZOLVAREA UNEI ÎNTÂRZIERI

Fără bani de la buget,
Cei din educație
Au primit, în mod concret,
Doar o explicație.
Elena Mândru

FĂRĂ RĂSPUNS

Cu nevasta, pe buget,
Într-o altercație,
I-am spus clar, făr' de regret:
– N-am o explicație!
Laurian Ionică

STARE DE FAPT

Sărăcia din buget
Are-o explicație:
Fură-aleșii mult bănet
Și ne mint cu grație...
Maria Chirtoacă

* * *

Când fac proiectul de buget
În casă, nu dau explicație!
Deși fac calcul și-l repet,
Soția-i factor de... inflație!
Viorel Dodan

PLAN FAMILIAL

Vreau să scap, dar cu încetul
Fără explicație,
Că la soacra e bugetul
Și e... agitație.
Gavril Moisa

În fine, după luarea în calcul a dobânzii BNR de referinţă şi a ROBOR-ului, a trebuit să amânăm câţiva datornici: *Liviu Kaiter, Ionel Iacob-Bencei, Vasile Ţincaş, Florin Aman, Ion Micuţ, Maria Chritoacă, Gheorghe Cireap, Eugen Deutsch, Janet Nică, Liviu Gogu, Liviu Zanfirescu, Florina Dinescu-Dinu, Stelică Romaniuc, Grigore M. Dobreanu şi Nicolae Peiu*.

HOMO EPIGRAMATICUS

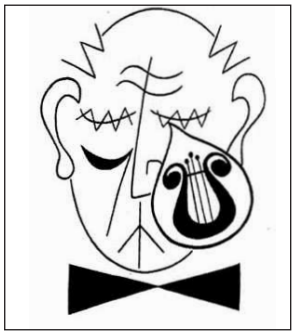

NOI ȘI... ELE...

IUBITEI

Eu pot să-ți spun acum, pe dată,
Că ești ca țara-mi adorată...
Pe reliefuri prea bogate
Mai ai păduri nedefrișate.

Nicolae Topor

SOȚUL CĂTRE SOAȚA BOLNAVĂ

– Să plecăm prin magazine
Poate că îți face bine!
– Da, răspunde bucuroasă,
Sunt deja mai sănătoasă!

Ionel Jecu

VACANȚĂ LA MARE

Mă costă pe nevastă s-o îmbrac,
Mă costă pe amantă s-o dezbrac,
Și-atunci, într-un acces de pragmatism,
Le-am dus pe amândouă la nudism.

Dan Norea

SOȚIA
UNUI CELEBRU AVOCAT, LA TV

În orice speță-i vrăjitor,
Pledează ferm, convingător:
Și când l-am prins cu una-n pat,
Mi-a dovedit că... am visat!!

P.I.F. Vasilescu

UN SOȚ FIDEL

Ca om cinstit, întotdeauna,
Și bun la toate, nici poveste,
El n-a trădat-o pe niciuna...
Din cele șapte, opt neveste.

Nae Bunduri

ISPITE

Chiar şi la vârsta mea târzie,
Mă duce-o fată în ispită
Şi-mi vine s-o mănânc de vie,
Dar ce păcat... am gingivită!

Nichi Ursei

DUMNEZEU
LA FACEREA LUMII

Făcând bărbatul, spre sfârşit,
În toată-ntinderea aceea,
Văzu că-i foarte fericit
Şi-atuncea... îi făcu femeia.

Gheorghe Bâlici

FLIRT

Chelneriței, beat, i-am dat
Numărul de telefon;
Ea, zglobie, l-a luat
Și l-a adunat pe bon.

Stelică Romaniuc

TINEREI CU MINIJUPĂ

De-o vezi, s-o critici nu se poate,
Pe stradă, în tramvai, oriunde,
Că-i plină de sinceritate:
Nimic nu are a ascunde.

Vasile Larco

EMANCIPAREA TINERELOR

– Fată mare, fată mare,
Ai crescut, sau mi se pare?
– Tare te înșeli bădică
Mare-am fost când fost-am mică.

Dan Căpruciu

HOMO EPIGRAMATICUS

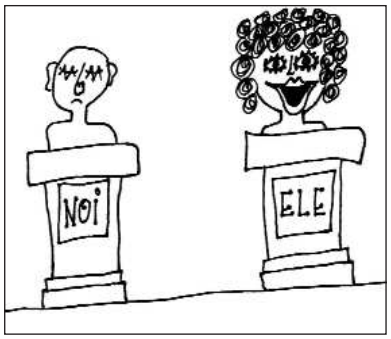

NOI ȘI... ELE...

SOACREI

Buchete i-am luat, de flori,
De ziua ei de-atâtea ori,
Dar am cu totul altă stare
Când îi aprind şi-o lumânare.

Gavril Moisa

GEOMETRIE-N... CĂSNICIE

Ea, căsnicia şi-a axat
Pe reguli clare, ce-o ghidează;
Cu soțu'-i „paralelă"-n pat,
Cu-alții... se intersectează.

Liviu Gogu

PREZENTATOAREA METEO

De pe sticlă ne zâmbeşte,
Numai miere, când vorbeşte;
Drăgălaşă e de pică
Şi mercurul se ridică!

Stela Şerbu

GĂINA CÂNTĂ, COCOȘUL TACE

O schemă ce-i veche mereu se repetă,
Că nu-i demodată şi nu-i desuetă:
Găina de cântă, cocoşul chiar tace,
Dar după aceea să vezi el ce face...

Cătălina Orşivschi

UNUI CRAI

Fantele la patru ace,
Abordând o tipă solo
Ce avea pe vino-ncoace,
A primit un… du-te-ncolo!

Iulian Bostan

„FIDELITATE"

Într-a vieții cavalcadă,
Cu onoarea nepătată,
Nu mă las ispitei pradă,
Dacă nu e o roşcată…

Ionuț-Daniel Țucă

METAMORFOZĂ

Cu lucruri scumpe şi parale
Transformi femeia, poţi să spui,
Din fata visurilor tale
În fata visurilor lui.

Mihail Cuţulencu

INCURSIUNE

Dă şah Regina, Regelui advers,
Tratându-l ca pe orişice bărbat
Şi prin subtilul feminin demers,
Verdictul se impune-acelaşi: MAT!

Corin Bianu

ȘI BOGAȚII PLÂNG...

Pe iahtul său de lux, la o plimbare
Cu rudele, a îndurat mult chin
Atunci când soacra a căzut în mare
Şi n-a sărit la ea niciun rechin!

Ion Diviza

ALEGERE GREA

Am vrut s-aleg un kilogram de pere
Dar, să mă hotărăsc a fost mai greu
Când am văzut ce minunate „mere"
Zâmbeau la vânzătoare-n decolteu!

Marius Coge

EVENIMENT

SE POATE ZÂMBI ŞI-N FLORAR

Cronica Festivalului „ZÂMBETE ÎN PRIER“, Vişeul de Sus, ediţia a XVII-a

Poza de grup – Vişeul de Sus

Festivalul Naţional de Satiră şi Umor „ZÂMBETE ÎN PRIER“ (Vişeul de Sus, Maramureş) ajuns la a XVII-a ediţie, în acest an, din motive obiective, s-a desfăşurat la începutul lui mai. Ca de obicei, organizatorii au fost: Primăria, Consiliul Local şi Centrul Cultural-Social Vişeul de Sus, Despărţământul Vişeu-Iza al ASTREI, Cenaclul de Umor PUPĂZA. Prima zi a fost nu numai încărcată, dar şi deosebită. S-a vizitat atelierul de olărie dacică al familiei Mărioara şi Tănase Burnar. În jurul cuptorului am ascultat un interesant istoric al acestei îndeletniciri maramureşene... Oale, ulcele, castroane, suveniruri etc. Epigramistul Sorin **Olariu** n-a fost să ajungă. Ce-ar mai fi fost nou pentru el?

Al doilea obiectiv vizitat a fost MUZEUL ŢĂRĂNCII ROMÂNE, din localitatea Dragomireşti. Dacă cele mai multe epigramiste au rămas afară la o şuetă, bărbaţii au dat năvală în muzeu, dornici să vadă şi să audă cât mai multe despre ţăranca noastră. Ion Toderaşcu n-a venit. Câte nu aude şi el prin Costeşti – Vaslui... Seara la cină, într-o cochetă pensiune, un ansamblu de dansuri populare maramureşene a electrizat sala. Nu mai era nimeni la mese. Umoriştilor le săreau scântei din călcâie. Ţopăiau de mama focului. Gheorghe **Şchiop** nu putea fi printre ei... Singurul rămas pe margine era Eugen Albu care se sprijinea în bastonul său. Baston de mareşal... al epigramei româneşti! Norocul lui că „Regina“ a rămas la Bucureşti. Dansul a fost întrerupt de un prelungit concurs ad-hoc de epigrame. Premii multe, creatori care de care mai isteţi... Cineva a exclamat: „Sunt mari, domnule, sunt mari!“ Păi da, dacă Ion **Micuţ** nu a fost invitat!

A doua zi, în Sala de Consiliu a Primăriei Vişeul de Sus, a avut loc festivitatea de premiere.

Secţiunile EPIGRAMĂ şi PARODIE au fost jurizate de Petre Gigea-Gorun şi Any Drăgoianu, având ca preşedinte pe Lucian Perţa. Secţiunile GAZEL şi VOLUME DE UMOR au avut un alt juriu având ca preşedinte pe Lucian Perţa, iar membri pe: prof.doc. Gabriela Szerasz, prof. Angela Kolozvari, prof. Valer Griga, preot Ioan Dunca şi Cristina Şimon.

Se pare că juraţii au fost obiectivi şi premierea nu s-a făcut, aşa cum se zice în popor, „pe ouă“...! Viorica **Găinariu**, mai tristă şi mai abătută ca de obicei, a stat liniştită în „cuibul“ ei.

Dar să vedem cine au fost premianţii:

Secţiunea EPIGRAMĂ (Temele: „***Judecata nu o poţi face cu lopata***“ şi „***A trăda, trădare***“:

Premiul I – LAURENŢIU GHIŢĂ (Bucureşti):

JUSTIŢIE RURALĂ

În satul nostru, – zonă-ndepărtată-
Şi unde-s oameni simpli, din popor,
Dreptatea ţi-o mai faci şi cu-o lopată,
...Când n-ai la îndemână un topor!

„TACTICI“

Când în Parlament o moţiune
Se dezbate-n plen şi-n adunări,
Unii fac apel la raţiune,
Alţii la vreo câteva trădări.

→

EVENIMENT

Premiul II (ex-aequo) – EUGEN ALBU (Cluj-Napoca):

D-ALE JUSTIŢIEI

Pe-un procuror l-am întrebat:
Se poate face judecata
În România, cu lopata?
– Depinde, -a zis, de inculpat!

PRECUM ÎN CER AŞA ŞI PE PĂMÂNT

Te rog, mă iartă, Tată Sfânt
Că-ţi pun această întrebare:
În cer fiind, ca pe pământ,
De ce-i doar pe pământ trădare?

Premiul II (ex-aequo) – JANET NICĂ (Gighera-Dolj):

SPECIFIC NAŢIONAL

În ce priveşte judecata,
Dar nu aceea de apoi,
Ba da, se face cu lopata
Cum s-a văzut aici la noi.

UNUIA

El nu iubeşte poezia
Şi nici nu scrie, dar, năpastă,
Că îl trădează PROZODIA…
Aşa o cheamă pe nevastă!

Premiul III: PETRU IOAN FLORIN VASILESCU (Craiova):

SPOVEDANIA UNUI LIDER POLITIC

Milionar, un mit, aproape zeu,
Am inspirat cu-o mită judecata
Şi-s osândit ca ăla, Prometeu,
O viaţă să-ntorc banii cu lopata!

AUT CAESAR, AUT NIHIL

Se-nfig în fruntea ţării agramaţii,
Corupţii, hoţomanii, impostorii;
Ne fac de râs prin lume, îngălaţii
Că par mai respectabili... trădătorii!

Secţiunea PARODIE: Premiul I – **VASILE LARCO** (Iaşi) premiul II – **GRIGORE CHITUL** (Bistriţa), premiul III (ex-aequo), – **ION DIVIZA** (Chişinău) şi **NICHI URSEI** (Râmnicu Vâlcea).

Secţiunea GAZEL: Premiul I – **NICOLAE BUNDURI** (Braşov), premiul II – **PETRU-IOAN GÂRDA** (Cluj-Napoca) şi **ELENA MÂNDRU** (Iaşi), premiul III **MIRELA GRIGORE** (Buzău) şi **CARMEN CRISTINA-ŞTEFĂNESCU** (Craiova).

Secţiunea VOLUME DE UMOR:

Carte de epigrame: Premiul I – **GHEORGHE BÂLICI** (Chişinău), premiul II – **GRIGORE COTUL** (Bistriţa), premiul III – **CORNELIU ZEANA** (Bucureşti).

Carte de proză umoristică: Premiul I – **MIHAI SĂLCUŢAN** (Buzău), premiul II – **DOREL LAZĂR** (Aiud).

Carte de poezie umoristică: Premiul I – **MARIA CHIRTOACĂ** (Câmpulung – Muscel)

Volum de antologie: Premiul I – **MIHAI HAIVAS** (Iaşi),

Premiul pentru volum de debut: **LIVIU GOGU** (Buzău)

Premiul OPERA OMNIA: VASILE LARCO (Iaşi)

Premiul revistei „COLAC PESTE PUPĂZĂ“: NELU VASILE (Turburea,Gorj)

Premiul CENTRULUI CULTURAL-SOCIAL Vişeul de Sus: LUCIAN DOBÂRTĂ (Bistriţa)

Au mai fost oferite şi multe alte Diplome de Merit şi de Excelenţă. Spaţiul limitat ne împiedică să le amintim pe toate.

Felicitări inimosului Lucian Perţa, „argintul viu“ al umorului sănătos, cel care ne-a dovedit că putem zâmbi tot atât de frumos şi în florar.

Informator descoperit, Nichi URSEI

HOMO EPIGRAMATICUS

Hai noroc şi… sănătate!!!

IN VINO VERITAS
Că adevărul e în vin,
Spunea latinul în răspăr...
Iar eu ca brav urmaş latin
Sunt însetat de adevăr!
Radu Pacurar

LA NUNTA DE AUR
Fiindcă baba mea nu-mi cere
Cercei şi salbe, silicoane,
Ci doar o lună vrea, de miere,
I-am cumpărat vreo trei borcane…
Gheorghe Bâlici

LEGĂTURI
Aşa cum crama e cu via
Şi cu butoiul la un loc,
Invidia şi gelozia
Se completează reciproc.
Elis Râpeanu

LA 70 ANI
La vârsta mea, c-aşa sunt eu,
Tot mă mai uit în decolteu,
Dar nu mai sus, că mi-e ruşine
Şi nici mai jos, că nu văd bine.
Nicolae Topor

GINECOLOGUL – DEFINIŢIE
Dezbracă doamne, dar socot
Că nu-l interesează nurii,
El bagă mâna pân' la cot
Doar ca să scoată de-ale gurii.
Dan Norea

NOAPTEA, ÎN SPITALUL DE URGENŢĂ
Eu în spital m-am vindecat,
De astenia mea recentă
C-am stat mereu cam doi în pat,
Şi-am nimerit c-o asistentă.
Nae Bunduri

CELOR DIN SISTEMUL SANITAR
Să-i laud e singura cale
Prin care-mi arăt empatia,
Dar sufăr când azi, prin spitale,
Bolnavă e şi omenia.
Nichi Ursei

CA OFIŢER PENSIONAR SUNT OPTIMIST
Eu, când ascult fanfara militară
Interpretând cu gingăşie rară
Un marş funebru, mă gândesc la mine
Şi-mi spun că viitorul... sună bine!
Ştefan-Cornel Rodean

EFECTE
Când Burebista arse via,
Stârni revolta femeiască,
Văzând cum creşte anemia,
Direct, la partea bărbătească.
Ion Micuţ

DISCOBOLUL
C-am ieşit pe locul doi
Nu mai vreau deloc să risc,
Momentan mă mişc greoi,
C-am hernie-acum... de disc.
Vasile Manole

MINICRONICA UNUI MECI
Echipa noastră motivată
De staff şi respectând tribuna,
Iar a jucat ca niciodată
Şi a pierdut ca-ntotdeauna.
Stelică Romaniuc

HOMO EPIGRAMATICUS

HAI NOROC şi… SĂNĂTATE!!!

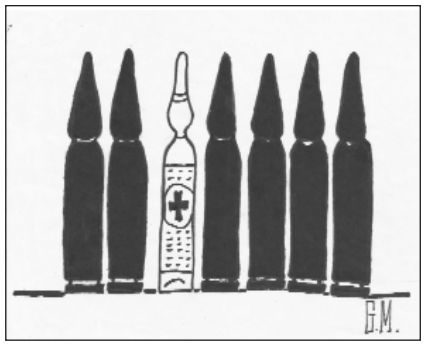

DE SENECTUTE

La anii mei – mărturisesc,
Am devenit mai înţelept,
Că-i mai uşor să mă-ndoiesc,
Şi-i mult mai greu să mă îndrept!

Iulian Bostan

GĂINA BĂTRÂNĂ FACE ZEAMA BUNĂ

Găina cea cu pieptul supt
Am constatat cu mult temei
Că e bătrână când mi-am rupt
Vreo patru dinţi în zeama ei.

Dan Căpruciu

BUGET DE VACANŢĂ

Pentru viaţa de la stână
Cu imaş şi cu izvor,
Au strâns mână de la mână
Să ia piscul... la picior!

Mihai Sălcuţan

TEMPUS FUGIT

Cândva mă cuprindea tristeţea,
Văzând că zboară tinereţea,
Iar azi constat, făcându-mi cruce:
Şi bătrâneţea se cam duce!...

Ion Diviza

BEŢIVUL PE ULTIMUL DRUM

I-au pus în mână un pahar,
Când îl duceau întins pe dric,
Să-l vadă-alaiul mortuar
Pe cel mai preţios amic.

Gavril Neciu

SISTEMUL „COPLATĂ“ ÎN SPITALE

E drept că n-om mai da ciubuc,
Dar, adaptându-l pe Coşbuc,
„Din zei de-om fi coborâtori,
C-o plată tot suntem datori!“

Vasile Vajoga

CONSTATAREA UNUI SOŢ

Cuvintele nu-mi sunt deşarte
Când spun pe dos că-i lumea asta,
Căci de mă bate iar nevasta
La cap, mă doare-n altă parte!

Cătălina Orşivschi

PRILEJ DE „ZILE FRIPTE“

Pe soţul ei, un nărăvit,
Nevasta-i foc de mânioasă,
Că, după ce că-i un pârlit,
Mai vine şi-afumat acasă!

George Petrone

DESPRE DESFIINŢAREA UNOR SPITALE

De-această foarte generoasă
Măsură-n vremuri chinuite,
Românii cred c-or să profite
Şi-or să mai moară şi pe-acasă.

Ionuţ-Daniel Ţucă

PIATRA

Când văzură-n film că are
La rinichi, o piatră mare,
După ce îl operară,
I-o făcură... funerară.

Gheorghe Burduşel

CONCURS

Rezultatele concursului „EPIGRAMEI"

Tema:

„Eu te-am făcut, eu te omor"

Am făcut noi acest concurs, dar era gata să ne omoare el pe noi! Şi, de data asta chiar avem o surpriză de proporţii. Votul unanim al judecătorilor s-a dus în Germania, unde avem un domn doctor pasionat de epigramă, care a brodit-o bine, *sehr gut*: Dl. Florin Aman, care e mai la curent cu politichia dâmbovi̧eană decât noi:

CREAȚIE PSD-ISTĂ

Eu te-am făcut, eu te omor,
E crezul în partidul lor;
E necesar să mai explic?
Luni prim-ministru, joi nimic.

Mai departe, sânge în valuri, MacBeth, nu alta. Cum se zice la TV, vă avertizăm că urmează epigrame ce vă pot afecta emoţional:

BUGET STUFOS

Cum bugetul apărut
E stufos ca o pădure
Azi abia am priceput:
L-au făcut ca să îl fure.

Iulian Citer Marinescu

DIALOG

Tăticul strigă la fecior;
– Eu te-am făcut, eu te omor!
Iar mama lui, ştiind prea bine:
– Stai!... Ăsta nu-i făcut cu tine!

Victor Bivolu

UNUIA

Şef la un compartiment
L-am ales cam într-o doară,
Şi de-atuncea, permanent,
La serviciu... ne omoară!

Ion Moraru

TE-AM „FĂCUT"

„Eşti un cretin şi un măgar,
Eu te-am făcut, eu te omor!"
...Striga un critic literar
La autor!

Florina Dinescu Dinu

SCAPĂ CINE POATE

Modernul nostru demnitar,
Acuma, în democraţie,
Omoară tot ce face, dar...
Prostia lui rămâne vie.

Nae Bunduri

EU TE-AM FĂCUT, EU TE OMOR

Vorba bine judecată,
„Eu te fac, eu te omor!"
Într-o ţară democrată,
E un drept de autor.

Ghe. Constantinescu

AVERTISMENT ELECTORAL

Eu te-am votat, ca om cinstit,
Dar sunt profund dezamăgit !
Eu te-am ales, eu te omor
Când vine votul următor !

Gheorghe Cireap

MAMA-I MAMĂ

Aş pleca la muncă-afară,
Ca mai mulţi amici de-ai mei,
Însă mama mă omoară...
Cu îngrijorarea ei.

Petru-Ioan Gârda

ANTITEZĂ

„Draga mea, **eu te-am făcut**!"
Mi-a spus mama, cu mult dor.
Soacra, însă, m-a bătut,
Tot ţipând „**eu te omor**!"

Georgeta-Paula Dimitriu

Continuare în pag. 23)

ŞTAFETA

Fenomenul ELIS RÂPEANU

D-na ELIS RÂPEANU împlineşte în curând o frumoasă vârstă. Cum în numărul următor am programat câteva surprize, ne face o mare bucurie să anticipăm acest eveniment cu un grupaj din epigramele domniei sale, care ne-a fost şi ne va fi băciţă până la adânci bătrâneţi (ale noastre!)

FEMEIA ÎN ACTUALITATE

Femeia are drept de vot
În Parlament şi peste tot
Şi mulţi din senatori ar vrea
Să fie-n Cameră cu ea.

ACTUALITATEA UNUI FOST

Figură printre profitori,
Cu funcţii date din oficiu,
Dat jos pe scara de valori,
Urcat pe scara de serviciu.

SINCERITATE

Important la vârsta-a treia,
Când problema e mai grea,
Nu-i cum cucereşti femeia,
Ci cum poţi să scapi de ea!

DESCURCĂREAŢA

Ea ştie viaţa cum s-o ia,
Căci are daruri neştiute:
Virtutea de a renunţa
Şi renunţarea la virtute.

AMICULUI AJUNS

Pe-o-naltă funcţie călare
Un X, iubitul tău amic,
A trebuit s-ajungă mare
Să vezi şi tu cât e de mic!

UNEI PRIETENE

De nu mi-ai fi atât de dragă,
Aş spune că-ţi lipseşte-o doagă,
Dar cum eu te iubesc nespus,
Susţin că ai o doagă-n plus!

Grigore COTUL

L-am remarcat mai demult pe Grigore şi epigramele sale promiţătoare şi ne-am tot ţinut să îi publicăm medalionul. Şi uite că el, grăbit, ne-a luat-o înainte şi s-a pus pe câştigat premii. Nu-i nimic, pe când i-am cerut calupul de epigrame era încă un debutant sfios.

DE POST

Deschid agenda mea de post
*Și-n rubrica: „**Păcate**“,*
*La unele bifez – „**Au fost**“,*
*La altele – „**Ratate**“!*

8 MARTIE – EFECTE SECUNDARE

Sunt bărbații niște firi
Ce provoacă doar regrete:
Unii uită de scumpiri,
Alții uită de... scumpete.

ÎN LIVADĂ

Cum primăvara a venit,
Țăranul parcă-nvie,
Că vede-n pomul înflorit
O sursă de... tărie.

OBSESIE

Sacrificând din viață ani,
În scurta trecere lumească,
E-n stare omul, pentru bani,
Să se apuce să muncească.

PARADOX

În comisia în care
Plagiatu-i judecat,
Inculpată-i o lucrare,
Autorul... disculpat.

POVESTE DE DRAGOSTE

S-au cunoscut și s-au iubit
De când munceau afară,
El... un băiat introvertit,
Ea... nerulată-n țară.

EVENIMENT

Promettre c'est noble, tenir c'est bourgeois!

Iată-ne în anul de grație 2019, prilej numai bun de a verifica dacă, într-adevăr, „*Promettre c'est noble, tenir c'est bourgeois*“, căci timpul organizării ediţiei a XIV-a a Concursului MIRCEA TRIFU a venit al naibii de repede! Tema, extrem de generoasă: „***De la mână pân' la gură***“, a pus la lucru toată suflarea epigramistică a ţării. Şi, spre bucuria necoptului organizator de concursuri care a lansat-o în acest an, au răspuns PREZENT fix 50 de autori, ceea ce dovedeşte că interesul pentru acest concurs încă e viu.

Din start am refuzat să luăm în considerare tema tratată vulgar pe faţă sau chiar mai subtil. De pildă, nu la un singur concurent, am descoperit ca „umor“, ideea de „mână dusă spre gură“, ca palmă, ca pumn. Exemplu (Ca la TV: „V*ă avertizăm, urmează detalii care vă pot afecta emoţional!*“):

Violenţă domestică

Supărat şi cu temei
Când se umflă şi-l jigneşte,
Nu se uită-n gura ei...
Pune mâna şi-o pocneşte.

Pentru a pune capăt certurilor conjugale...

El mâna şi-o-ntindea spre ea –
Căci o iubea, năbădăiosul –
Şi-obrazul rumen i-atingea...
De obicei, lovea cu dosul.

Şi, Doamne, câte mai sunt!! Obiceiuri româneşti tradiţionale, nu-i aşa? Şi ce „ne mai râdem“!

Am avut epigrame de toate calibrele. Din cele din care nu avem ce selecta decât poate la un „aşa nu“, putem vedea în exemplele de mai jos. Rugăm autorii care se recunosc să ne spună şi nouă ce au vrut să comunice aici:

Ţăranul şi avocatul

„Ştim c-o mână pe-alta spală,
Asta vine din strămoşi...“
„N-o găsim în nicio şcoală!
Gurii mele-i plac gogoşi!...“

În memoria răposatului Trifu

Idei, minţile au frământat
Şi din gură, multă chemare.
Gândind la tine s-a picurat
Iar, din... multele pahare!

Şi ne oprim aici, deşi exemple ar mai fi.

Acum să mergem spre premianţi. Evident, vor apărea eternele comentarii şi cârcoteli. Că ăla merita, că ăla nu. Că e clar o mânăreală la mijloc, că s-au dat premii pe ochi frumoşi etc. Notele finale au rezultat din medierea celor trei „judecători“, fiecare a apreciat o pagină nesemnată, după criteriile fiecăruia, după modul fiecăruia de a aprecia şi de a gusta un anume stil. Asta e, e epigramă, nu e şaibă, să o măsori cu şublerul.

Dragi confraţi şi consurori, cifrele seci au fort introduse în malaxorul Excel-ului, care a grăit. Clasamentul final îl aveţi în continuare.

Marele Premiu merge la Chişinău, la Gheorghe Bâlici, voievodul epigramei moldovene, care a reuşit un grupaj solid. Toate cele patru epigrame au fost, ca de obicei, excelent construite. Premiu pe deplin meritat. Favorita juriului:

Surprizele înaintării în vârstă

Uitarea,-n starea cea mai pură,
E de la mână pân' la gură,
Dar văd, când se mai duce-un an,
Că trece şi la alt organ.

→

EVENIMENT

Premiul 2, nici el nu este o surpriză, merge la alt maestru incontestabil, Nae Bunduri, din Braşov, neastâmpăratul epigramei româneşti, care, cu mai mult efort de PR, ar fi nelipsit de la orice festival care se respectă. Remarcabile toate, mai ales:

Noi nu uităm de la mână pân' la gură

Traiul bun cum se amână,
Nu uităm de dictatură,
Că „tiranul" da din mână,
Nu ca cei de azi, din gură.

Surpriza etapei, doljeanul Marius Coge, a prezentat un grupaj bun, care a cucerit sufragiile majorităţii comisiei. De remarcat o epigramă de la LIBERE:

Reclamă pentru magazinele second-hand

Din Severin până-n Galata,
De la Oradea la Callatis,
Dăm haine pe un leu bucata,
Iar puricii vi-i dăm pe gratis!

Menţionăm acum şi menţionaţii. Toţi au avut grupaje rezistente la tăvăleală, care au „stors" aplauzele necesare urcării pe podium. Din calupul lor am reţinut de la fiecare câte o epigramă reuşită:

Era nouă

De când ne tot modernizăm
Şi-am prins un pic de anvergură,
Din mâini arareori mai dăm,
Dar dăm al dracului din gură!

Stelică Romaniuc

Pierduşi şi ultimul tramvai

În doar un an şi-o săptămână,
Iubitei i-ai pupat o mână,
Dar, până să ajungi la gură,
O vezi la altu-n bătătură.

Ion Micuţ

Criză apocaliptică

Viaţă grea, revolta dură
A flămândului popor;
Şi doar morţii tac din gură,
Căci de foame nu mai mor!

Ion Diviza

Cam asta a fost anul acesta! Să ne vedem sănătoşi la anul, la ediţia a XV-a. Atât voi, participanţii, cât şi noi, (în)-juraţii!

Mulţumim din nou buzoienilor, Maestrului Mihai Sălcuţan, care ne-au găzduit festivitatea de premiere în cadrul festivalului lor.

Laurenţiu GHIŢĂ

(Urmare din pag. 20)

EXASPERARE

Îi zise tatăl, om avut,
Mezinului risipitor:
Cu mâna mea eu te-am făcut,
Cu mâna mea eu te omor!

Janet Nică

REACŢII Á LA N. BUNDURI

Când îi recit din epigrame –
Că mă mai roagă uneori –
Începe Nae să exclame:
Eu le-am făcut... tu le omori!

Stelică Romaniuc

Îşi ascut cuţitele pentru revanşa viitoare: ***Maria Chirtoacă, Liviu Zanfirescu, Nicolae Şerban, Vasile Larco, Nichi Ursei, Ionel Iacob-Bencei, Marius Coge, Eugen Deutsch, Eugen Albu, George Ceauşu, Constantin Manea şi Alexandra Dogaru.***

HOMO EPIGRAMATICUS

MÂNIA DE A FI ROMÂN

UNUI CONFRATE
Dilema mă neliniștește
Și spune – cât te rog frumos –
Mă dușmănești prietenește
Sau mi-ești prieten dușmănos?
P.I.F. VASILESCU

UN FEL DE EROISM AUTOHTON
Românii se mai răzvrătesc
Și-n lupta pentru-a lor dreptate
Vedem cum unii se unesc…
Tot împotriva unui frate.
GHEORGHE BÂLICI

CREZUL MEU (APUD GHEORGHE BÂLICI)
Eu sunt țăran real, și gata,
Port țara-n inimă și-n gând;
Nu-mi fac dreptate cu lopata,
... Ci doar c-un par, din când în când.
LAURENȚIU GHIȚĂ

DE TOATE, PENTRU UNII
Se fac mișmașuri-șmecherii
În permanență, se-nțelege,
Dar unele escrocherii
Se fac sub pavăză de lege.
NICOLAE CĂRUCERU

UNUI ȘEF IMORAL
Spun mai mulți c-a fost un porc,
Dar contează mult și rasa:
Unul este slabul York
Și-altu-i Mangalița... grasa.
MIHAI HAIVAS

BURLACUL PREA PRETENȚIOS
Trece prin cumplite stări:
Prea bătrân și plin de tare,
După multe căutări,
Nu mai are... căutare.
ȘTEFAN-CORNEL RODEAN

RAȚIONAMENT
Poporul meu n-a fost hoinar,
Dar spaima arde ca un brici:
La următorul centenar,
Vor mai trăi români pe-aici?!
ION MICUȚ

ARMONIE ÎNTRE VECINI
Când unii urlă noaptea-n bloc
Sau cântă beți spărgând pahare,
El nu e deranjat deloc
Că-și dă manelele mai tare.
STELICĂ ROMANIUC

DUMNEZEU, DARNIC CU ROMÂNII
Deltă, râuri tu ne-ai dat,
Munți cu creste de zapadă,
Însă totuși ai uitat
Să ne faci și-autostradă.
GEORGETA PAULA DIMITRIU

VARA, LA O PRIMĂRIE
Nemulțumit de rezolvare,
Se miră-un domn, ieșind din sală:
Pe o căldură-atât de mare,
Să mă respingă prin răceală!
VASILE LARCO

ALINIEREA LA POLITICA UNIUNII EUROPENE
Ne-a păcălit democrația
Venită pe-ale UE axe
Și duduie economia,
De noi impozite și taxe.
DAN CĂPRUCIU

HOMO EPIGRAMATICUS

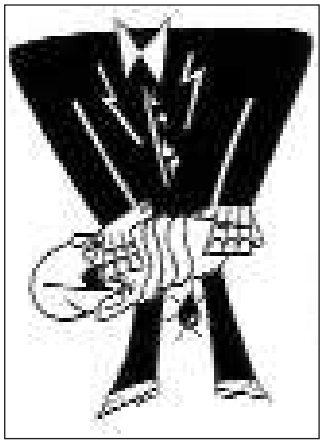

MÂNIA DE A FI ROMÂN

SIMULARE NAȚIONALĂ
Ieri, elevilor, se pare,
Le-a venit, de-a dreptul, acru:
Dintr-o simplă simulare,
A ieșit un... simulacru!
JANET NICĂ

REȚETĂ ANTICORUPȚIE
Se ia, de preferință, un rechin
Pe el se pune presa cu perdaful,
Justiția îl scutură puțin,
Și rezultatul? Se alege... praful!
IULIAN BOSTAN

GÂNDEȘTE REALIST
Pe drumul vieții trecător
Având, azi, traiul unui câine,
Nu te gândi la viitor,
Ci doar la ziua cea de mâine.
ELENA MÂNDRU

MOTIVAȚIE STATALĂ
Trădarea n-are treabă cu onorul,
Dar nu e chiar lipsită de temei:
Pe euro te vinde trădătorul...
Un patriot o face doar pe lei!
ION DIVIZA

„LĂCOMIA SALVEAZĂ ROMÂNIA“
Nu e nevoie să citiți,
Că într-o lume de bogați,
Auzi că oamenii cinstiți,
De fapt sunt doar... neadaptați.
GRIG M DOBREANU

OBICEI ARDELENESC
Când se duc la Capitală,
Pe la oameni mai cu fală,
Au în traistă pită, slană
Și-n cap școala ardeleană !
GAVRIL NECIU

TOT MAI MULȚI MEDICI PĂRĂSESC ROMÂNIA
Catrenul meu, deși funest,
E sincer, că fățarnic nu-s:
Ne pleacă medicii spre VEST
Și suferinzii spre „APUS“.
GEORGE PETRONE

ROMÂNIA ȘI BULGARIA ÎN U.E.
Intrate-acum în lumea bună,
Mai mult curaj au căpătat
Cuvântul liber să și-l spună,
Că și așa nu-i ascultat.
IONUȚ-DANIEL ȚUCĂ

AU PLECAT OLTENI LA COASĂ!
Ca s-avem ceva pe masă,
Să scăpăm și de necaz
Noi plecarăm toți la coasă,
Iar muierile... la praz.
GHEORGHE BURDUȘEL

CONCURS

TOP EPIGRAMA

Tema: „Lăcomia salvează România“

Avem surprize plăcute în această etapă. În primul rând, dacă vă uitaţi la lista epigramelor, veţi descoperi două nume noi: Octavian-Liviu Hulea şi Daria Dumescu. Este ceea ce doreşte acest concurs, şi nu o luptă chioară de orgolii şi pretenţii nefondate ale cenaclurilor. Închidem acest capitol cu rugămintea de a lăsa capra vecinului să moară singură. Sperăm că totul fu clar.

În al doilea rând, avem răbufniri spectaculoase. Oltenii fură biciuiţi de Excelenţa Sa pentru contraperformanţa de ediţia trecută şi, ca urmare, dădură buzna pe primul loc. Urmează două cenacluri care se zbat să aducă numele noi de care am pomenit mai sus, şi apoi obişnuiţii înălţimilor.

O mică performanţă a Cincinaţilor bucureşteni, care sperăm să nu fie doar o furtună trecătoare. Numele, totuşi,... obligă.

Clasament TOP E 88

Club/Cenaclu	Medie
CEO Craiova	7.22
CUS Nicolae Olahus, Sibiu	7.22
GLUPI Iaşi	7.17
CUB Braşov	7.17
SATIRICON Cluj-Napoca	7.17
II QUINTUS Ploieşti	7.06
NIGRIM Buzău	7.00
AEM Chişinău	7.00
CUC Constanţa	7.00
Club HD	6.89
RIDENDO Timişoara	6.78
VERVA Galaţi	6.78
CINCINAT PAVELESCU Buc.	6.78
CUV Rm. Vâlcea	6.72
SPINUL Baia Mare	6.56
HOHOTE Tg. Jiu	6.56
AL SIHLEANU Rm. Sărat	6.44
CUM Câmpulung Muscel	5.72

GENEROZITATE

Cei lacomi, generoşi de felul lor,
Sunt dornici să ne scoată din nevoi:
Cu-o mână dau, atunci când au şi vor,
Şi-apoi, ne iau cu două înapoi.

NICUŞOR CONSTANTINESCU

GUVERNANŢILOR ROMÂNI

Cum crezul lor e lăcomia,
Susţin cu îndârjire-o teză:
Ei spun c-ajută România
Să nu devină prea obeză.

ION RUSE

ANGAJAMENTE GUVERNAMENTALE

S-au angajat în mod legal,
Ca pentru-a ţării dezvoltare,
Să acceseze fonduri care,
Vor creşte... contul personal!

LIVIU KAITER

NEDUMERIRE

S-ar putea ca lăcomia
Să salveze România,
Dar mă-ntreb şi de-astă dată:
Oare de la ce-i salvată?

EUGEN ALBU

SOLUŢIE

Unii vor sări la mine,
Însă trebuie să spun că
România ar fi bine
De ne-am lăcomi... la muncă.

PETRU-IOAN GÂRDA

LĂCOMIA CARE SALVEAZĂ ROMÂNIA

O salvare unii spun, că
Nu stă-n bănci elveţiene,
Ci să fim zgârciţi la lene,
Lăcomindu-ne la muncă.

ALEXANDRA DOGARU (ALDO)

EDUCAŢIONALĂ

Pe români cu mintea trează,
Nu aviditãţi deşarte,
Ci doar asta îi salvează:
Lăcomia pentru... carte!

ION MORARU

PÂRGHIA SALVĂRII

E „la apă“ România,
Valul este tot mai mare,
Dar o scapă lăcomia…
Cu „ciolanul de salvare“.

NAE BUNDURI

CONCURS

METODĂ DE SALVARE
O să scape România,
Cu aleşii rotofei:
Când le creşte lăcomia…
Se mănâncă între ei.
GHE. CONSTANTINESCU

CONSECINȚE
Cu taxa pentru lăcomie
Eu nu știu de-o scădea ROBORUL,
Da-n draga noastră Românie
Mă tem că va scădea... poporul.
ȘTEFAN-CORNEL RODEAN

SOLUȚIE
Îmi este clar că lăcomia
E o meteahnă doar la hoți,
Dar ea salvează România...
Când vom pleca din țară toți!
OCTAVIAN-LIVIU HULEA

RUGĂMINE CĂTRE GUVERNANȚI
Vă îndemn, dați un decret,
Și-aș dori-n a lui structură,
Să apară-n mod concret
Lăcomia de cultură.
VIORICA GĂINARIU TAZLĂU

FERICIȚI CEI SĂRACI...
Lăcomia-i pandemia
Ce nu are antidot,
Va salva doar România
...Când va sărăci de tot.
MIHAI SĂLCUȚAN

ROMÂNIA SALVATĂ
Țara mea bogată în talanți
Și-alte-averi, atâtea de te închini,
Uşurată e de guvernanți
Ca să nu-i tenteze pe străini...
FLORINA DINESCU-DINU

* * *

Aici la noi, în România,
În țara fără de speranțe,
Vrând să dispară lăcomia,
Ne lăcomim la… ordonanțe!
VIOREL DODAN

ORDONANȚA LĂCOMIEI
Cei din guvern, cu nonșalanță,
S-au prezentat cu noi idei:
Îi vor taxa, prin ordonanță,
Pe cei ce sug mai mult ca ei!
MARIUS COGE

GUVERNANȚII ȘI TAXA PE LĂCOMIE
Vă simt adânc preocupați
Să dați afară lăcomia,
Dar țara asta o salvați
Doar când impozitați prostia.
NELU BARBU

SALVATORII
Ascunzându-şi lăcomia,
Dar, elogiindu-şi clica,
Mulți salvează România
Și-o transferă-n Costa Rica!
JANET NICĂ

LOZINCA HOȚILOR PATRIOȚI
Jefuim iubita țară
Și o ducem în derivă,
Pentru hoardele de-afară
Să nu fie atractivă!...
GHEORGHE BÂLICI

BANII N-AU MIROS...
În criză de vreo câțiva ani,
A pus guvernul fioros,
Un bir pe zăngănit de bani…
Urmează taxa pe miros?
GRIG M. DOBREANU

LĂCOMIA SALVEAZĂ ROMÂNIA
Țara noastră-i condamnată,
Să devină mai bogată,
Dar noroc cu lăcomia,
Că... salvează România.
EUGEN ILIȘIU

DESPRE TAXA PE LACOMIE
Prin efectu-i, ordonanța
– Ăsta este adevărul –
Reușește performanța
Lupului să-i schimbe părul!
NICOLAE PEIU

REALITATE AUTOHTONĂ
Aici, în spațiul românesc,
Statistici clare-au arătat
Că doar câțiva se lăcomesc,
Pe când cei mulți... s-au săturat!
DARIA DUMESCU

CARUSELUL CU EPIGRAME

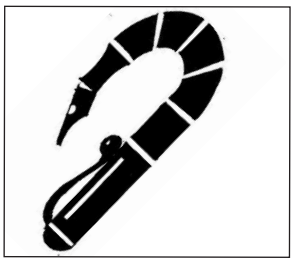

Dintre sute de peniţe

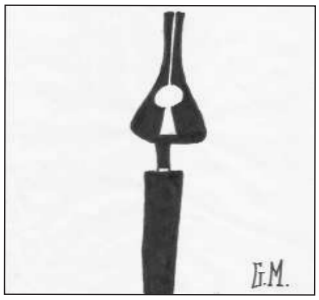

CATREN CU TÂLC

Viaţa, când o ia la vale,
Ochii-ţi împăienjeneşte,
Lacrima îţi curge moale,
Dar adesea te-ntăreşte.

Elis Râpeanu

OBRĂZNICIE

Copil fiind, cu creierul de-un gram,
Tot timpul la oglindă mă strâmbam;
Acum, când anii-n spate se adună,
Oglinda văd că zilnic se răzbună.

Dan Norea

MODĂ

Îşi face o preocupare
Să dea pe unghii cu vopsele
Cât mai închise la culoare,
S-ascundă negrul de sub ele.

Nicolae Căruceru

SOLUŢIE DE STOPARE A SĂRĂCIEI

La cei ce dirijează statul
Poporul vine c-o-ndemnare:
Ori lichidaţi de tot furatul,
Ori voie daţi la fiecare!...

Gheorghe Bâlici

POLIŢIA ÎN ACŢIUNE

Vila fu încojurată
Şi mascaţii au intrat
Cu fereală să nu bată
Iar la ochi, ci... la ficat.

Stelică Romaniuc

* * *

Existenţa fiind vană,
Timpul după câte ştiu
Este chiar o caravană
Ce ne cară prin pustiu...

George Ceauşu

VISURI

Aş vrea să fiu cu ea, mi-am zis,
Măcar o noapte la Paris...
Dar cu ce am în buzunar,
Presimt o noapte de coşmar!

Mihail Cuţulencu

MARE LA MARE

După un bairam la toartă,
Un puşcaş marin din NATO
Povestea de Marea Moartă,
Cică, el a împuşcat-o!

Ion Diviza

EPITAFUL UNUI ŞANTIERIST

Azi n-ar fi fost doar amintire,
De nu l-ar fi durut la... bască
(Că a purtat-o cu-ndârjire,
Când trebuia să poarte cască).

Liviu Gogu

CU NOUL COD PENAL

Cu noul Cod penal, mă bate-un gând
Că toate-or fi la fel pe-al nostru plai,
Căci Iad va fi doar pentru-acei de rând,
Iar pentru infractori va fi ca-n Rai.

Cătălina Orşivschi

ZEIŢA THEMIS

Femeia austeră şi posacă,
Ce ţine sus balanţa într-o mână,
E oarbă, în mitologia greacă,
Mioapă, în justiţia română.

George Petrone

ASCENSIUNE

Animat de gânduri bune,
M-am ales – ajuns pe pisc –
Cu un ***selfie*** de minune
Şi-o fractură de menisc.

Ionuţ-Daniel Ţucă

CARUSELUL CU EPIGRAME

De veghe în lanul cu epigrame

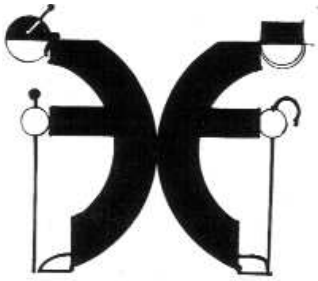

PEDAGOGICĂ
Un fabulist, spre a-şi atinge ţelul,
Alege animale drept eroi;
Încât, de pildă boul şi viţelul,
Discută-aşa cum discutăm noi doi!...
VASILE VAJOGA

EPIGRAMA
Ca o femeie-i admirată,
Când e şi-oleacă „decoltată“,
Dar, ce-are ea mai voluptuos,
Se află… de la brâu în jos.
GEORGE PETRONE

GENEZĂ
Când Dumnezeu crea pământul,
Au fost, probabil, şi artişti
Ce i-au luat în râs cuvântul
Şi au ajuns... epigramişti.
MARIA CHIRTOACĂ

ZICĂTOARE REEVALUATĂ
Auzi că ***râde-un ciob de oala spartă***;
O face însă cult, briant, cu har,
Combate lax, prolix, melanj de artă
Alambicat... că-i critic literar!
P.I.F. VASILESCU

EFICIENŢĂ
Văd că are un confrate
Inspiraţie grozavă,
Unde bate şi combate
Se ridică nori de pleavă.
NICOLAE CĂRUCERU

UNUI CONFRATE EPIGRAMIST
Când iau un premiu, te opreşti
În faţa mea cu pietate,
Mă lauzi tare şi zâmbeşti...
La ce vei zice pe la spate!...
GHEORGHE BÂLICI

EPIGRAMIŞTII
Pe esenţă pun temei...
Că-ntr-un minim de cuvinte,
Spun un maxim de idei,
Să le poată ţine minte.
VASILE MANOLE

MADRIGALUL – DEFINIŢIE
După câte am citit şi după
Câte pot să-mi dau eu bine seama,
Madrigalu-i strofa care pupă
Locul unde muşcă epigrama.
LAURENŢIU GHIŢĂ

MAREA NEAGRĂ
Cu unduiri de val ne cheamă
Misteriosul ţărm de mare,
Cu zâmbet larg, de epigramă
Şi, tot cu-atât de multă… sare!
MIHAI SĂLCUŢAN

EMINESCU
Cu foaia-n faţă când stătea
Şi inspiraţie n-avea,
Mi-nchipui Creangă că-i zicea:
„– *Să biem şieva, în pana mia!*“
STELA ŞERBU

DEOSEBIRE
Când profesorul conjugă
Verbe multe cu chichiţe,
Prostul iute-o ia la fugă
Iar deşteptu-şi ia notiţe!
ELENA MÂNDRU

RECOMANDARE
Când, inspiraţie tu crezi
Că ai la scris, îţi dau un sfat,
Apucă-te să corectezi
Un manuscris nepublicat.
MIHAI HAIVAS

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

(Urmare din pag. 5)

demn de acest nume, termină prin a fi umorist, nu poate începe așa. E drept, cu umorul te naști, dar nu te naști cu acei ochelari cu sticle speciale care sunt ochii adevăratului umorist. /…/ E vorba de o facultate de observație care se ascute cu timpul, ca și de o facultate de expresie care se îmbunătățește cu vârsta.“ (Cf. *Interviu*, realizat de **Paul B. Marian**, în exclusivitate pentru ALMANAHUL LITERAR, ’80, p.216).

Umorul îl apără pe român de disperare, îl ajută să treacă de momentul critic, îl oprește să ia atitudini nete în situații imposibile, chiar dacă unii susțin că e discutabil dacă umorul ne-a salvat, că, vezi, Doamne, umorul e luarea în neserios a seriosului, că umorul creează o prea mare toleranță față de abateri și determină o anumită lejeritate față de problemele serioase. Vorba unui epigramist:

Ușoară-i viața ca o spumă
Și totu-i clar, măreț, frumos
Când greul vieții-l iei în glumă
Și doar umoru-n serios. (Vasile Larco)

De fapt, pentru noi, umorul a însemnat prudență, ne-a salvat, uneori, de catastrofă. Românului îi place să fie temerar când crede că poate învinge, în caz contrar, inteligența l-a obligat să se adapteze. A se mira, a lua în râs e și o măsură de autoapărare: neputând schimba nimic, românul a luat în râs, mai nou, a făcut „mișto“.

„Câinii latră, caravana trece”
Proverbul plin de-nvățământ
Îl prețuim de milioane,
Dar, pentru câte javre sânt,
De unde-atâtea caravane? (Nelu Quintus)

Jules Renard spunea că ironia e un joc al inimii, umorul – al spiritului.

La români întâlnim nu numai hazul de necaz, ci și ironia sorții. Umorul altoit cu ironia te aduce cu picioarele pe pământ, putem zeflemisi orice, totul e să se păstreze măsura. Râsul e specific omului – spune Bergson

Profitorii
Un miel, de-i blând, pe vânt și ploi,
Mai suge și la două oi;
Aleșii noștri sug acum
La toate țâțele din drum. (Elis R.)

iar Jacques Atalli, purtătorul de cuvânt al președintelui Franței în urarea făcută de revelion 1998, la Atena, a afirmat că România e țara râsului și că ar fi bine să contamineze întreaga Europă.

(Continuare în numărul următor)

❖❖❖

HYDE PARK

LOC DE DAT CU... CAP

Aşa cum spune şi supratitlul, această pagină va găzdui dueluri, chemări la duel, răspunsuri etc. Toate, făcute cu... cap, fără jigniri sau atacuri sub centură. Ia să vedem, suntem în stare să reînviem marile „bătălii“ spirituale?

AUTOEPITAF

Sicriu de sticlă vreau pe dric
Şi să mă ierte Dumnezeu,
Căci sticla-i singurul amic...
Ce nu m-a părăsit la greu.

Nae BUNDURI

CONSOLARE

Te cred, iubitul meu amic,
Că te lipseşti şi de pahare,
Sicriu de sticlă vrei pe dric...
Dar numai dacă sticla-i mare!

Radu IVAN

FAC CINSTE

Atunci – la învierea mea,
Din sticla plină, pus pe fapte,
Îi spun lui Gârda: Hai şi bea
…că nu-i cu lapte!

Nae BUNDURI

VORBEŞTE STICLA

Stăteam la masă, afumat,
Când mai să intru-n boală:
„Bunduri m-a abandonat!“,
Mi-a spus o sticlă goală.

Ioan-Petru GÂRDA

ASEMĂNARE

Sicriu de sticlă agreează
Şi spun colegii plângăcioşi:
Acest obiect se asortează
Perfect, cu ochii lui... sticloşi!

Ion DIVIZA

LA CLUB

Un dialog de care-mi pasă,
S-a petrecut la noi la club;
Cu sticle goale sus pe masă
şi Gârda, sub!

Nae BUNDURI

STAREA UNUI EPIGRAMIST

Diviza îşi exprimă flerul,
Lovind în lumea asta rea
Şi are ochi senini ca cerul…
Dar îi deschide doar când bea.

Nae BUNDURI

LUI I. P. GÂRDA

Susţine partea femeiască,
Precum şi sticlele acele,
Că Nae ştie să golească,
Da’ n-ar băga nimic în ele.

Florian ABEL

LA JUDECATA DE APOI

Şi-atuncea când vom învia
(Eu sper, deşi se tot amână)
Bunduri singur va avea
…o sticlă-n mână!

Ioan-Petru GÂRDA

LUI FLORIAN ABEL

Ce vrei să bag, îţi spun pe şleau,
Mi-e chiar necunoscut aproape,
Şi nici femeile nu stau…
Iar într-o sticlă nu încape!

Nae BUNDURI

CONCURS

REZULTATELE
CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE
Replici la EPIGRAMA:

Calcul eronat *// Nu par detectiv din fire, / Însă fac o constatare: / Multe căi sunt de ieşire, / Dar niciuna de scăpare.*
(Marian Popescu)

Căi de ieşire am tot căutat, dar scăpare tot n-am găsit. Pur şi simplu nu s-a putut altfel. Trofeul merge la Cluj-Napoca, unde Petru Ioan GÂRDA are probleme cu urcatul, nu numai în copaci, ci şi în lifturi:

SITUAȚIE NEPLĂCUTĂ
E claustrofob din fire
Și când liftul s-a blocat,
N-a mai existat ieșire:
S-a scăpat.

Mai departe, o dată uşa deschisă, a ieşit un prim val de epigramişti scăpaţi ca din puşcă:

LEGEA JUNGLEI
Pentru orișice eroare,
Fără spate-acoperit
Nu ai șanse de scăpare
Nici pe unde ai ieșit.
Maria Chirtoacă

UN TIP A VRUT SĂ INTRE LA ÎNCHISOARE PENTRU A SCĂPA DE ÎNSURĂTOARE
Știa și el c-o-nsurătoare
Ar fi pe veci o închisoare,
Pe când din aia de la stat
Mai sunt speranțe de scăpat.
Nicolae Topor

PUNCT DE VEDERE
Analizând această știre
Și anatomic discutând,
Există-o cale de ieșire,
Cu mici scăpări din când în când!
Liviu Kaiter

NOROC
Este ca o izbăvire
Fericita întâmplare,
Când în calea de ieşire
E portiţa de scăpare!
Vasile Larco

NU EXISTĂ CALE DE SCĂPARE?
Asta doar în teorie,
Fenomenul ia amploare
Unii ies din puşcărie,
Alţii scapă de-nchisoare.
Constantin Bidulescu

DESPRE PUȘCĂRIE...
Într-o speță oarecare –
A conchis judecătoarea –
E și-o cale de scăpare:
Să eviți, de poți... intrarea.
Liviu Gogu

SOLUȚIA FINALĂ
După ani de osândire,
Când durerii îi dai bir,
E o „cale de ieșire“,
Calea înspre cimitir...!
Ionel Iacob-Bencei

SPERANȚĂ DEȘARTĂ
Un avocat nu-i un atu
Degeaba speri la achitare
Căci vinovat de eşti sau nu,
La DNA nu ai scăpare.
Dan Căpruciu

SOLUŢIA SALVATOARE
Cale de scăpare toţi
Vom găsi, dar înainte,
Trebuie s-avem în minte
Să scăpăm rapid de hoţi.
Eugen Deutsch

CONCURS

CHICHIȚE

Avocați, nu detectivi,
Prin a legii analiză,
Sunt zglobii și inventivi,
Detectând scăpări surpriză!

Toader Buhăescu

COMENTARIU

Lesne scapă omul azi de chin,
Chiar se-amuză de a sa ursită...
Când îi este buzunarul plin
Calea de scăpare e găsită!

Florina Dinescu-Dinu

EPITAF

A ieșit din astă lume
Șeful meu și-acum, se pare,
S-a ales c-un loc anume,
Unde nu-i decât...intrare.

Janet Nică

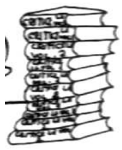

LAXATIV UTIL

Când văzu că și de crapă,
Pe amici penali nu-i scapă,
Cu o lege, plin de zel,
Se scăpă întâi pe el.

Nicolae Leonte

SFATURI DIN BĂTRÂNI

Dacă e pe bune sau doar ți se pare
Că nu e pe lume cale de scăpare,
Când te ia deodată starea de leșin,
Calea de scăpare-i... ceaiul de crușin!

George Eftimie

LA GRĂDINA DE VARĂ

După șapte-opt clondire,
Un beţiv gândea la masă:
Multe căi sunt spre ieşire
Şi doar trei de mers acasă.

Stelică Romaniuc

SĂRĂCIE DE IDEI

N-oi fi nici eu vreun detectiv,
Dar tot românu-i prevenit
Că de plecări avem motiv,
Dar chiar niciunul... de venit.

Grig M Dobreanu

* * *

Fără cale de scăpare
Şi de energie stors,
Şansa unică, se pare,
Este să o dai la-ntors.

Ioan Lazăr

ALTĂ FORMULARE

Nu par detectiv din fire,
Însă după cum se pare,
Să mai crezi că ai ieșire,
E de fapt tot o scăpare.

Nicolae Peiu

VIAȚA, CA SENS UNIC

Dacă omul la venire
Are-o cale de ieșire,
De la moarte, sigur n-are
Nicio cale de scăpare!

Gavril Neciu

UIMIRE

Azi românii se tot miră
Că-n trei ani de la votare
Mulți din cei ce iar ieșiră
Tot mai caută scăpare...

Constantin Manea

PĂRERE NEAVIZATĂ

Nu-s foarte pesimist din fire
Dar îmi permit o constatare:
Să pleci afară, nu-i ieșire,
Ci doar o cale de scăpare!

Mirela Grigore

Spre regretul nostru, încă mai caută o ieşire, ca să scape: *Gheorghe Gh. Popescu, P.I.F. Vasilescu, Viorel Dodan, Gavril Moisa, Alexandra Dogaru.*

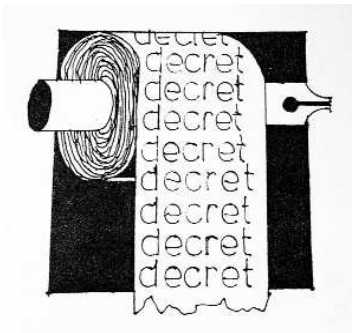

UER

(Urmare din pag. 9)

Mircea Trifu s-a dovedit în continuare înţelept, el a început să atragă pe toţi cei ce se manifestau ca epigramişti pe întreg cuprinsul ţării, crescând încontinuu numărul lor pe criteriul exclusiv al valorii şi în scurt timp, rândurile epigramiştilor au fost îngroşate de creatori de mare rezonanţă, precum Dimitrie Jega şi Ionel Iacob Bencei de la Timişoara, Mihai Teognoste de la Cluj-Napoca, Sorin Beiu de la Constanţa, Vasile Til Blidaru de la Buzău, Mihai Moleşag de la Tulcea ş.a.

Marele sufletist al epigramei a condus Clubul cu talent şi mână forte, calităţi care împreună au dus la succesul fără precedent al fenomenului epigramistic românesc, depăşind – afirm eu astăzi – amploarea interbelică. Un preşedinte de talia lui nu are cum să se mai ivească, date fiind şi condiţiile în care a activat el, caracterizate prin mai puţine activităţi culturale şi mass-media de dimensiuni mici, dar cu audienţă maximă la publicul care nu avea prea multe posibilităţi de divertisment. Tocmai de aceea, eforturile doamnei Elis Râpeanu continuate actualmente de redactorul-şef al revistei „EPIGRAMA“, Laurenţiu Ghiţă, de a organiza anual un concurs de epigrame în memoria lui apar într-o lumină foarte frumoasă...

După decesul lui Mircea Trifu, preşedinţia a fost preluată de Nicolae Ghiţescu, tot din prima generaţie a clubului, epigramist plurivalent cu umor benign şi recitator mucalit, devenit celebru pentru duelurile cu confraţii ce făceau spirite la adresa profesiei sale de medic veterinar, dar şi autor de epigrame monumentale: „*Mintea lui e luminată / Ca un bec fluorescent: / Nu se-aprinde dintr-o dată, / Dar se stinge la moment*“. El a renunţat relativ repede din cauza îmbolnăvirii şi a vârstei înaintate, colegii de club încredinţându-i onorabila responsabilitate lui Gheorghe Penciu. „*Deşi-s cam mărunţel de stat, / Tot n-am rămas neînsurat; / M-a luat o fată-aşa cum sunt… / C-avea nevoie de mărunt.*“ Aceasta autoironie blândă îl caracterizează cel mai bine pe predecesorul meu, care s-a manifestat şi ca prozator remarcabil, dar şi ca exeget al parapsihologului interbelic Nicu Porsena, căruia i-a editat mai multe cărţi. În luna noiembrie a anului 2007, în „criză de conducători“, deoarece nimeni nu voia să-şi asume preşedinţia clubului, am acceptat rugămintea repetată a domniei sale de a prelua conducerea şi am obţinut voturile colegilor.

Eu am venit la Clubul „Cincinat Pavelescu“ în anul 1977 sau 1978, după ce publicasem deja, de un deceniu, poezie şi alte texte. Am debutat în revista Urzica nr. 9 din 15 mai 1967 cu epigrama: „*Patru versuri într-o gamă, / Aranjate cu mult gust, / Definesc o epigramă: / Poezie… bust!*“. Am continuat şi cu poezie lirică, iar pe parcurs am abordat şi alte genuri. Mă consider un epigramist onorabil, în condiţiile în care m-am impus în literatură ca prozator şi poet, dar iubirea faţă de epigramă rămâne o dragoste aparte…

Am fost ales în unanimitate, în prezenţa preşedintelui UER George Corbu. Judecând statistic, adică exact, subsemnatul sunt al cincilea preşedinte al clubului (în cincizeci de ani!) şi îl amintesc aici pe Mircea Trifu ca recordman cu sfertul de veac (aproximativ) al său, greu de egalat, darmi-te de depăşit! Au fost, deci, înaintea mea: Teodor Maricaru, Mircea Trifu, Nicolae Ghiţescu şi Gheorghe Penciu.

La drept vorbind, nu prea mai erau „combatanţi“, marea majoritate fiind oameni vârstnici şi suferinzi. În anul 2007 mai exista încă mare parte dintre membrii clubului aduşi de Mircea Trifu, între care Valerian Lică se ocupa cu hărnicie de revista „EPIGRAMA“ din postura de redactor-şef, la întruniri veneau alături de alţii, Gheorghe Mitroaica, Celarian Bucuroiu, Otilia Morţun, Mihai Danielescu, Cornelius Enescu, Victor Macarevici, Gheorghe Popescu-Ger, Corneliu Costăchescu, trecuţi cu toţii în veşnicie.

UER

În acest an al semicentenarului se menţin dintre membrii cu vechime, venerabilii nonagenari Gheorghe Grosu şi Nicuşor Constantinescu, apoi Gheorghe Zarafu, George Corbu, Elis Râpeanu, Corneliu Berbente, Emil Cremer, Viorel Martin, Corneliu Zeana, Radu Ionescu-Danubiu, Constantin Tudorache, Titi Turcoiu, Aculin Tănase (Levi̧chi). Vechea tradiţie instituită de Mircea Trifu se menţine într-o proporţie foarte redusă, în condiţiile în care s-au format numeroase cenacluri de epigramişti în toată ţara. Au rămas fideli clubului Constantin Tudorache din Ploieşti, Nic Petrescu din Piteşti, Grigore Lupescu din Târgu Jiu, George Piteş din Târgovişte, la care se adaugă Titi Turcoiu, stabilit în judeţul Prahova, poetul Nicolae Dragoş, revenit la Târgu Jiu şi Nae Bunduri din Braşov.

După alegerea mea, am reformulat Statutul Clubului, care a fost adoptat unanim de către confraţii prezenţi. Principala modificare a fost statuarea conducerii colective a cenaclului, în care preşedintelui i s-au adăugat şase vicepreşedinţi, dintre aceştia dovedindu-se activi doar patru, anume, George Zarafu, Corneliu Berbente, Laurenţiu Ghiţă şi Sorin Olariu (pentru Diaspora) cu atribuţia principală de a reprezenta clubul cu puteri depline la evenimentele la care iau parte.

Împreună cu colegii de club am reuşit să aducem noi membri şi îi amintesc cu plăcere pe Laurenţiu Ghiţă, Laurenţiu Orăşanu (dispărut între timp dintre noi), Sorin Olariu, Constantin Kapitza, Liviu Zanfirescu, Gim Laurian, Vasile Răvescu, Dorel Vidraşcu, Alexandru Ţiclea, Ion Dumbi, Mihai Arsenie din Ploieşti, Constantin Voicu din Târgovişte ş.a. În ultima vreme ni s-au adaugat Eugen Sfichi de la Bacău şi Stela Şerbu-Răducan de la Brăila, stabiliţi în Capitală. Distinsa Elis Râpeanu teoreticiană, doctor în filologie cu tema „Epigrama“ şi admirabilă practiciană, ca şi preşedintele Uniunii, George Corbu, teoretician şi practician de top, nu mai frecventează clubul din diverse motive.

În momentul de faţă, cu sute de canale de televiziune, internet si Facebook, care reprezintă necesarmente progresul, au rămas de bază întrunirile lunare, dar au dispărut aproape complet recitalurile de epigramă din săli de spectacole, care erau odinioară principala activitate şi se bucurau de mare popularitate, s-au amplificat însă posibilităţile de tipărire şi celelalte apariţii mass-media. Alături de aceste înlesniri valorificate mai mult individual, noi editǎm anual câte un „Caiet de epigrame“ şi, pe de altă parte, îi suntem recunoscători confratelui Viorel Martin, care a organizat deja patru ediţii ale festivalului de epigrame Voluntari sub egida revistei sale „LUMEA EPIGRAMEI“ şi a clubului nostru în cadrul U.E.R. Clubul se menţine în continuare ca modalitate de întâlnire a pasionaţilor şi laborator de creaţie în coordonarea Uniunii.

Cu ce gânduri aniversăm semicentenarul şi ce ne propunem în perspectivă?!... Întâi de toate, ne exprimăm recunoştinţa faţă de instituţiile de cultură ce ne-au găzduit cu generozitate şi necondiţionat. Din anul 2006 beneficiem de ospitalitatea Bibliotecii Metropolitane din Piaţa Amzei a Bucureştiului şi sperăm să ne înţeleagă în continuare, cu convingerea că epigrama este şi ea o părticică a culturii naţionale, chiar dacă din postura de „rudă saracă“ a literaturii, cum inspirat zicea Mircea Trifu, precizând că „*cine vrea să (şi) petreacă, / se duce tot la cea săracă*“. Iar întrebarea e mai frumoasă decât răspunsul, care este cam înceţoşat şi depinde şi de alţii, nu doar de noi. Am fost şi rămânem pe mai departe fideli crezului artistic al epigramiştilor: „garda moare, dar nu se predă“, adică vom continua să scriem epigrame, credincioşi principiului milenar al servirii contemporanilor cu sinceritate, aplicaţie şi talent de epigramişti înnăscuţi. Şi, faţă de vârsta înaintată a epigramiştilor din toata ţara, vom milita (lexical – că atât ne-a mai rămas) la sporirea demografiei, doar-doar se va înmulţi sămânţa de epigramist în unica parte a lumii în care s-a refugiat temeinic şi proliferează epigrama.

CARICATURA

BOA – Boartă Octavian Ambrozie

În numărul trecut v-am prezentat o câştigătoare a Marelui Premiu de la Urziceni, din 2018. Ce nu v-am spus e că, de fapt, au fost doi, la egalitate.

Astăzi avem plăcerea să facem cunoscut al doilea termen al „binomului“: BOA, care nu e şarpe, ci e suceveanul BOARTĂ OCTAVIAN AMBROZIE, un nume de viitor al graficii româneşti, inginer tribolog (adică specializat în lagărele cu frecare, nu în triburi amazoniene) cu aptitudini de muzeolog. Din 1998 încoace, o găleată de expoziţii în palmares, premii peste premii, ceea ce ne face să fim convinşi că vom mai auzi de tânărul nostru oaspete.

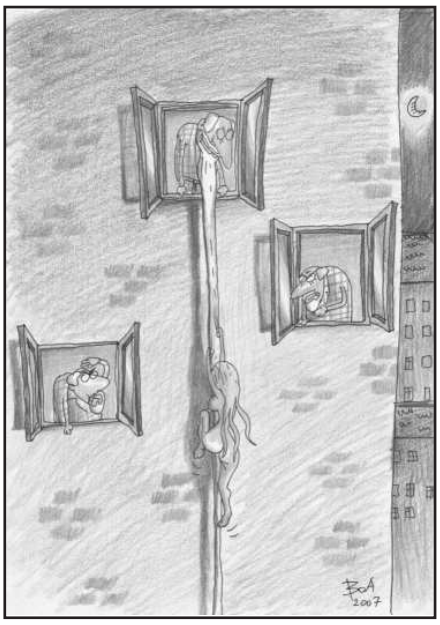

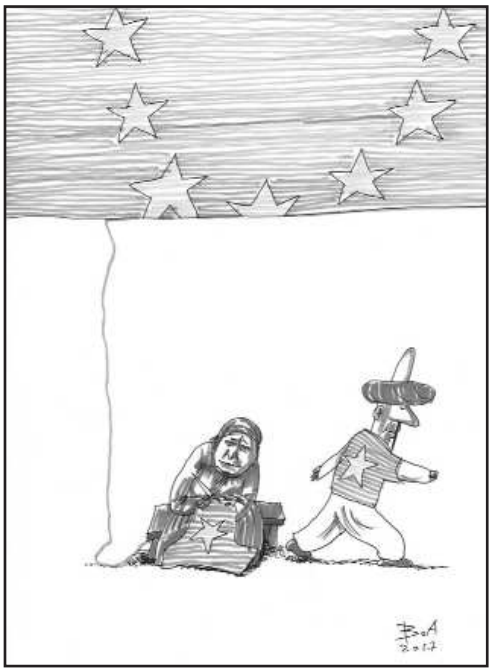

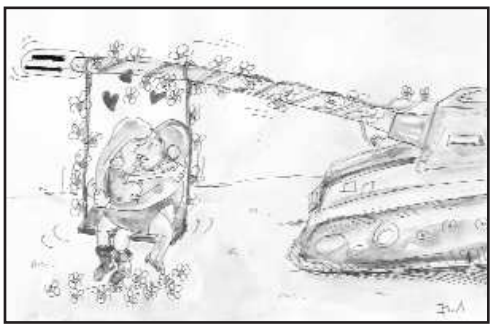

UER

PREMIILE UNIUNII EPIGRAMIŞTILOR DIN ROMÂNIA
PE ANUL 2018

Titlul de „EPIGRAMIST AL ANULUI 2018: **Any DRĂGOIANU**, Ţânţăreni, Gorj;

Premiul OPERA OMNIA: **Emil IANUŞ**, Horodnic de Sus, Suceava;

Premiul Special al președintelui UER: **Janet NICĂ**, Ghighera, Dolj;

Premiul pentru Susţinerea mişcării epigramatice (ex aequo): **George EFTIMIE**, Buzău, şi **Valentin DAVID**, Orăştie, Hunedoara;

Premiul pentru promovarea epigramei în afara graniţelor ţării: epigramistul **Laurenţiu GHIŢĂ**, Bucureşti şi caricaturistul **Costel PĂTRĂŞCAN**, Brăila;

Premiul pentru editarea de volume aniversare: **Any DRĂGOIANU** şi **Dorel LAZĂR**, pentru volumul „UN SECOL DE LA MAREA UNIRE“ (Iaşi, Editura StudIS, 2018) apărut sub egida UER şi a Bibliotecii „Lucian Blaga“ din Alba Iulia, în seria „EPIGRAMA 2000“. Premiul este acordat şi sponsorizat în nume propriu de E.S. dl. Ambasador Petre Gigea-Gorun, Vicepreşedinte al UER;

Premiul pentru îndrumarea şi promovarea epigramei româneşti, pentru valoarea creaţiilor proprii şi, mai ales, pentru critica literară a epigramei – capitol distinct al criticii literare româneşti şi universale: scriitoarei **Elis RÂPEANU**, Bucureşti;

Premiul pentru longevitate artistică: **Ioan FĂRCAŞ**, Lugoj, **Eugen DEUTSCH**, Iaşi, şi **Nistor I. BUD**, Baia Mare;

Preşedinte UER
George CORBU

(Urmare din pag. 12)

ALEXANDRU LĂPUȘNEANU ÎN FAȚA ISTORIEI

Măritul domn și comandant de oști,
Când fu linșat Moțoc în toiul verii,
A mulțumit acelor „mulți dar proști“,
C-așa se procedează cu minerii!!!

VASILE VAJOGA

IDEAL COMUNIST

Luptau, ca-n urma lor să lase
Societatea fără clase
Și-au izbutit, precum vedeți,
Că-i plină de analfabeți.

GEORGE PETRONE

ALEȘILOR NOȘTRI

Indiferent ce ţara cere
Şi cât de-adânc e în necaz,
Când mâna lor e pe putere
Le simt piciorul pe grumaz.

IONUȚ-DANIEL ȚUCĂ

ELECTORALĂ

Dacă cinci procente ai,
După lege, cum se ştie,
Poţi în CAMERĂ să stai
Patru ani, făr' de... chirie.

GHEORGHE BURDUȘEL

D'ALE NOASTRE

FIȚI PE FAZĂ! D-ALE NOASTRE! FIȚI PE FAZĂ!

◆ **„Întoarse ca la Ploieşti“ – ediţia a IX-a**

La Plopeni, în perioada 23–25 august, va avea loc cea de-a IX-a ediţie a **Festivalului-Concurs „Întoarse ca la Ploieşti“**. Temele din acest an sunt: **1.** ***Alesul şi culesul*** – două epigrame; **2.** ***Cu presa la atac*** – două epigrame; **3.** ***Plopenari, stejari şi-alte esenţe tari*** – o epigramă sau madrigal; **4.** ***Un madrigal*** **adresat firmei BES** România, sponsor al festivalului.

Data limită de expediere este **9 august 2019**. Materialele se vor trimite în 3 exemplare, sistem motto, pe adresa: **Casa de Cultură Plopeni, B-dul Republicii nr.2, cod 105900, Plopeni, Prahova**.

Relaţii suplimentare la **tel. 0726757475, Florina Dinescu-Dinu**.

◆ **FESTIVALUL „UMOR LA... GURA HUMORULUI“, ediția a XXIX, 5–7 iulie, 2019**

Primăria Gura Humorului și a comunei Mănăstirea Humorului, C. J. Suceava, Centrul Cultural Gura Humorului, Centrul Cultural „Bucovina“, organizează **FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE GRAFICĂ SATIRICĂ ȘI LITERATURĂ UMORISTICĂ „*UMOR LA... GURA HUMORULUI*“, Ediția a XXIX-a, 2019**.

SECȚIUNEA LITERATURĂ UMORISTICĂ: Tema ediției: ***ÎMPĂRȚIRE***. Epigrame – 5 epigrame (una să conțină cuvântul HUMOR) și / sau Poezie umoristică – 3 poezii, în sistem motto, inedite. Participanții trebuie să completeze și să expedieze, împreună cu lucrările, formularul de înscriere însoțit de un scurt CV și o fotografie personală la dimensiunea minima 6×9 cm (pe hârtie) sau 710×1065 pixeli (în format digital), până la data de **10 iunie 2019** (data poștei), la adresa de e-mail: **umorlahumor@gmail.com** sau adresa poștală: **Muzeul Obiceiurilor Populare din Bucovina, Piața Republicii, nr. 2, 725300 – Gura Humorului, Județul Suceava,** cu mențiunea: **Pentru Festivalul „UMOR LA... GURA HUMORULUI“**

Lucrările vor fi scrise în Times New Roman CE, dimensiunea fontului 12, spațierea rândurilor 150 %, atât pentru lucrările trimise prin poștă cât și pentru lucrările trimise prin e-mail.

Relaţii suplimentare se pot obține de la **Robert Galavan** – Muzeul Obiceiurilor Populare din Bucovina, **tel.: 0757 485882**, e-mail: **umorlahumor@gmail.com** sau **Prof. Sever Dumitrache – Casa de Cultură Gura Humorului, tel.: 0723270520** sau **Prof. Constantin Moldovan –** Primar al Comunei Mănăstirea Humorului**, tel.0758 016124.**

◆ **„Întâlnirea epigramiștilor“, Ediția a VII-a, Timișoara, 4–7 octombrie 2019**, prilejuită de aniversarea Semicentenarului RIDENDO Timișoara.

Concurs: Tema 1: „***Marea păcăleală***“ – 2 epigrame; Tema 2: „***Cu parul pe ei!***“ – 2 epigrame; Tema 3: „***Epitaful Onoarei***“ – 1 catren.

Condiții sine qua non: originalitate, inedit, prozodie perfectă, lungimea versurilor de maximum 9 silabe, rimă încrucișată (1 cu 3 și 2 cu 4), fair-play. Catrenele vor fi trecute pe o singură pagină A4, cu moto, plic mic cu datele personale etc. și vor fi expediate în 3 exemplare pe adresa: **Ionel Iacob-Bencei, Splaiul N. Titulescu, nr. 11, Sc. A, ap. 28, Timișoara – 300158, județul Timiș**.

Termen: **31 august 2019**. **Relații la tel: 0723 577 429.**

D'ALE NOASTRE

◆ Aflăm cu satisfacţie că, prin Decret Prezidenţial, semnat de Preşedintele Klaus Iohannis, **Societăţii Literar-Artistice TIBISCUS** din Uzdin, ca şi **Revistei de Literatură, Artă şi Cultură Transfrontalieră LUMINA** din Pancevo, le-au fost conferite decoraţia de Cavaler al Ordinului „Meritul Cultural“. Ne bucurăm pentru confraţii noştri care trăiesc şi promovează limba şi literatura română în Serbia.

◆ **Festivalul Naţional – Concurs de Satiră şi Umor – „POVESTEA VORBII“ – ediţia a XIV-a, „*De la lume adunate/ Şi înapoi la lume… date*“, Anton Pann, Râmnicu Vâlcea, 25–27 octombrie 2018**

Concursul se va desfăşura pe trei secţiuni: **EPIGRAMĂ**: 6 (şase) epigrame, câte trei pentru fiecare temă dată: **1.** ***Autostrăzi*****, 2:** ***Omul calic şi obraznic / Merge nepoftit la praznic*** **(Anton Pann), FABULĂ**: o fabulă pe tema: ***Lingușirea*** şi un **MADRIGAL**, dedicat oraşului **Călimăneşti**.

Lucrările vor fi expediate în trei exemplare, în sistem motto, până la data de **30 septembrie 2019**, data poştei, pe adresa: **Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Vâlcea, Bd. Maior V. Popescu nr. 8, Râmnicu Vâlcea – 240150**. Pe fiecare plic se va nota explicit **concursul „Povestea Vorbii“** şi **secţiunea la care se participă**.

Coordonatori festival şi persoane de contact: **Nichi URSEI, tel. 0746088492 şi Bogdan POPIAN, tel. 0755521455/ tel-fax 0350407497/0350407498.**

IN MEMORIAM – Ne-a părăsit cu mult înainte de vreme:

Prof. AUREL GHIROCEAN (30.10.1956 – 08.02.2019).

Membru al Cenaclului RIDENDO – Timișoara și al U.E.R. doar de câțiva ani, n-a avut șansa deplinei afirmări creative. Transmitem familiei îndoliate sincere condoleanțe și profunda noastră compasiune.

Dumnezeu să să-l odihnească în pace! (COLEGII DE CENACLU).

CULMEA
CRITICII LITERARE

Să-ți laude un ins catrenul
Sau proza să-ți elogieze
Cel ce s-a chinuit cu genul,
Dar n-a ajuns să și creeze...!

VISE

Porniți pe panta sărăciei
Cu „asistați“ și cu șomaj,
Visăm la nurii bogăției,
Ca și drogații în sevraj.

Poetul şi prozatorul umorist, traducătorul şi dramaturgul Petru Cărare s-a stins din viaţă la vârsta de 84 de ani. Colegii din Chişinău şi ceilalţi epigramişti care l-au cunoscut au pierdut un mare prieten şi coleg.

COTITURĂ

Moldovenii ies afară,
Feţele-s de lacrimi ude:
Pleacă ruşii-n a lor ţară...
Să-şi aducă... şi-alte rude.

DE-ALE ECONOMIEI DE PIAŢĂ

Nu, să ştiţi că nu e banc:
O persoană mult străină
A sosit la noi în tanc
Şi-a plecat în… limuzină.

EPIGRAMA

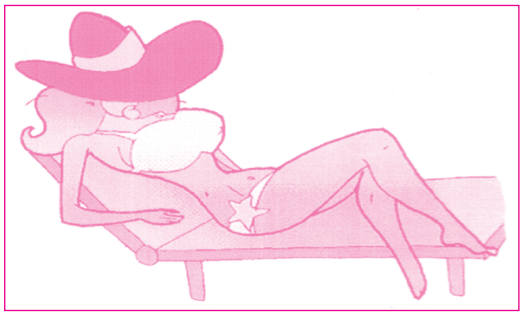

ÎN VACANȚĂ
Pe litoral, la Vama Veche,
Cum obiceiurile-s vechi,
Petrecerile n-au pereche,
Dar... se formează noi perechi!
Nicolae Căruceru

TURISM DE WEEK END
În week-end, când de muncă stors,
Te-ndrepți spre-a mării vrajă,
O zi faci dus, o zi întors,
Și-un sfert de oră plajă.
Laurențiu Ghiță

PE LITORAL
Când soacra înota la mare
În larg, departe de balize,
Ca bun creştin, să n-am surprize,
I-am şi aprins o lumânare.
Stelică Romaniuc

LUNA IUNIE E CAPRICIOASĂ
De un timp la noi în țară,
Clima face des minuni:
Poți să-ngheți și-n plină vară,
Când vezi prețul la căpșuni.
Vasile Larco

ULTIMA ȘANSĂ
Venit la mare, deputatul
Ce se dorea fenomenal
Se lăuda că e pe val
Cât nu-i va expira mandatul.
Dan Căpruciu

DE SEZON

VINE VARA
Semne sunt deja că vine
Și exemple constatate,
Trotuarele-s mai pline
Doamnele, mai dezbrăcate.
Gavril Moisa

LUNA IUBIRII
Soare, nuduri
Lângă lac,
Roi de fluturi
În stomac.
Stela Șerbu

VARĂ TÂRZIE
Iar vine vara cam târziu,
Dar cu surprize de proporții,
Republicani din tată-n fiu
Admiră toți... regina nopții!
George Eftimie

TANDEM LA PLAJĂ
Ca să-și bronzeze bine tenul,
Ignoră ambii eticheta:
Își scoate dama sutienul
Și-apoi bărbatul... verigheta.
Ion Diviza

UN CUPLU MISTERIOS
Pe plajă stă de-o vreme-ntins
la soare
Un cuplu cu un aer de mister,
Ea este-o jună brună, răpitoare
Și el bunic, dar tare-n... minister.
Mirela Grigore

PE PLAJĂ
Pe plajă, când nisipul dogorește,
Iar toropeala strânge-n incisivi,
La soare tot românul leneveşte,
Doar hoții, singuri,
rămânând activi.
Ionuț-Daniel Țucă

ISSN 1224-3426 Tipărit sub îngrijirea Tipografiei GRAFICA XX